

Zdravíme
K. Konrada
z Pensylvanie

50 centů

TELEFONY:
(708) 749-1891
(708) 749-1898

6426 WEST
CERMAK ROAD
BERWYN, IL.
60402

(USPS 002670)

THE OLDEST CZECHOSLOVAK DAILY NEWSPAPER IN THE FREE WORLD

Czechoslovak Daily Herald

VOL. XCVIV

SECOND CLASS
POSTAGE PAID AT
BERWYN, ILLINOIS

ČTRVTEK 7 ÚNORA 1991 - Čís. 10

THURSDAY, FEBRUARY 7, 1991

"Hračky vysoké technologie" ukazují, co dovedou

Patrick J. Buchanan

- Pro ty, kteří se ptali, za co jsme utratili všechny ty peníze v letech osmdesátých, když jsme se snažili zvýšit svou obranu - tak teď to víme.

Úžasná výkonnost aeroplánů letectva a námořnictva nad Kuwaitem a Irakem je živou demonstrací toho že ti, kteří si udělali kariéru z "házení Pentagonu do smetí", prohlašováním, že "hračky vysoké techniky, které jsou v oblíbě u generálů, jsou k zahození", by si měli najít jiný obor práce.

Ty "hračky" jako Stealth fighter - okružní střela Tomahawk, bomba, řízená laserem - nám daly možnost provést první vlnu náletů proti nepříteli, který věděl, že nás může očekávat bez ztráty jediného letadla. Američané létali do některých míst s nanejvýš koncentrovanou protiletectkovou obranou v historii, a vracely se nezraněni. Ne jako za druhé světové války, kdy bomby často spadly kamkoliv, jenom ne na terč a kdy počet civilních obětí byl obrovský a děsivý, tyto neuvěřitelné stroje umožnily Spojeným státům létat do Bagdadu a ničit vojenské budovy,

Pokrač. na str. 5

Michail Gorbačov ukazuje ostré drápy

Cal Thomas

Při Norimberském procesu svalovali obvinění vinu za spáchané hrůzy na ty nahoře. Michail Gorbačov obviňuje "ty dole" ze zabití v Litvě. Prohlásil, že v daném okamžiku spal a že příkaz ke střelbě vydal místní velitel.

Ale to mu neprojde. Gorbačov byl odmaskován. Jeho styl je to jediné, co ho odlišuje od jeho předchůdců. Teď se dokonce změnilo i tohle a ve středu požádal sovětské zákonodárce o dočasný dohled nad sdělovacími prostředky.

To, že je to tak překvapivé, je spíše svědectvím o naivitě Západu než o Gorbačovovi. Sovětský vedoucí představitel byl vše jen ne lhář. Celou dobu nám říkal, čemu věří, ale obalil své myšlenky slovy, které chtěl Západ slyšet. Když v rozhovoru pro časopis Time, který byl uveřejněn v minulém červnu řekl "represe, hony na čarodějnice, hledání nepřátel za každou cenu - to vše je nepřijatelné", tak také řekl, "Jsem a vždy jsem

Pokr. na str. 5

"Diplomat roku"

Prof. Dr. Ing. Libor Brom

Michail Gorbačov je "diplomatem roku". Nikdo se mu nemůže vyrovnat. Projel celým světem, vyjednával se všemi a okouzluje všechny. Nyní, v salónech intelektuálů stejně jako na ulicích lůzy, všude mu s vděčností tisknou ruce a zpívají jeho píseň světového míru. Všichni mu děkují za konec studené války, za glasnost, perestrojku a demokracii v Sovětském svazu, za zbourání berlínské zdi a osvobození východní Evropy, za tržní hospodářství, převoditelný rubl, nevídané obchody a ohromné zisky.

Soudruh Gorbačov je "diplomatem roku". Nikdo se mu nemůže vyrovnat. Projel celým Sovětským svazem, manipuloval intelektuály stejně jako dělníky, navázal osobní spojení s důležitými partajníky stejně jako s nestranníky, shromáždil na konferencích strany přívržence stejně jako pro-

Pokrač. na str. 2

Experti státní policie v Norfolk, Virginie přicházejí k místu, kde bylo v pondělí nalezeno šest bomb připevněných k tankům s chemikáliemi, blízko námořní základny, která je největší na světě.

Uspěch na bojišti nezajišťuje vítězství

James H. Webb, Jr.

(Pozn. překladatele: Pan Webb býval Reaganovým tajemníkem Departementu námořnictví. Jeho novela "Něco pro co se umírá" vyjde příští měsíc).

Bushova administrace pomocí ostrých útoků z mnoha stran (velmi viditelné tímto listem - roz.: WSJ), zaslouží si blahopřání, že v souvislosti s naší historií je výstřední a dokonce i nesrovnalou: Neúnavně vmanévrovala náš národ do války.

Aby bylo lze nalézt paralelu k redakčními tlaku, který předcházel náš nynější konflikt, bylo by nutno vrátit se zpět do historie, až k naléhání a kampani Williama Randolpha Hearstona (Pozn. překl.: W.R. Hearst byl

Pokrač. na str. 4

Co je diskuse

František Tomáš

Tomáš G. Masaryk řekl: Demokracie je diskuse. Ale i prezident Woodrow Wilson, který má nesmazatelnou zásluhu o založení Československé republiky, řekl: Diskuse je demokracie. Oba vyjadřují jednu a tutéž věc, že demokracie není možná bez diskuse, ale že diskuse sama je už demokracie. To znamená: diskuse, ve které si všechny strany vyřikají svoje a ve které se potom hledá společný jmenovatel respektive kompromis. Diskuse je ovšem také velká škola demokracie. V diskusi člověk nesmí naslouchat jen sám sobě, nýbrž i jiným. Ale diskutovat s otevřeným hledím, to není v uzavřené společnosti vždy možné. Ale je to možné v kruhu těch, kterým stoprocentně důvěřuji. Vzpomínám si, jak mi jednou můj starý kantor řekl: Učíme-li se správně diskusi, učíme se demokracii. A to je věc, nad kterou byste zvláště vy, mladí lidé bez možnosti velké a široké komunikace, měli přemýšlet. Já bych vám

Pokračování na str. 10

Zprávy AMERICKE

WASHINGTON - D.C.

Válečná letadla útočila v pátek na iracké oddíly, které se koncentrovaly v jižním Kuwaitu a vojenští představitelé Spojených států a Velké Británie tvrdí, že těžce poškozená nepřátelská vojska neukázala žádných znamení pokusu o nový útok na Saudskou Arabii. Britská televizní zpráva citovala důvěrné informační zdroje, že spojenecké letectvo spolu s dělostřelectvem odvrátilo větší tankový výpad.

V Riyadhu, hlavním městě Saudské Arabie, britský vojenský mluvčí kapitán Niall Irving mluvil o důkazu o "koncentraci irackých sil" v jižním Kuwaitu, ale prý nejsou žádné náznaky o jejich pohybu směrem k Saudské Arabii. vojenské velení Spojených států potvrdilo zprávu, že AC-130-H, těžké dělové letadlo, se zřítilo za irackými liniemi a že osud všech 14 mužů posádky je neznámý. Dělové letadlo patří mezi nejmodernější útočná letadla ve zbrojnici USAF. Má schopnost zničit celý městský blok jedním výstřelem děla. Poslání tohoto letadla které se zřítilo nad irackým územím, nebylo udáno. Irak prohlásil, že spojenečtí piloti si zaslouží, aby bylo s nimi zacházeno jako s válečnými zločinci, protože v leteckých náletech byli zabiti staří lidé, ženy a děti. Na bojišti zřejmě dochází k předvídaným zmatkům, neboť vojska stojí proti sobě v nedaleké vzdálenosti a americké zbraně byly stavěny především s účinností na velkou vzdálenost. A tak v jednom vozidle, ve kterém bylo zabito několik příslušníků námořní pěchoty v bitce u Chafji, byla nalezena díra. Pocházela z 30 mm děla, kterým je vyzbrojeno protitankové letadlo Air Force A-10. Tento případ je předmětem vojenského vyšetřování, neboť je podezření, že 11 marinů bylo zabito v bitvě u Chafji tak zv. "přátelským ohněm". To zrovna nesvědčí o dobrém ovládní zbraní a také ne

sčítání padlých. Jelikož těch dvanáct, pak pouze 11, podobně jako ti, kteří byli zabiti v nehodách, či při zřícení se letadel, které nikdo neseštelil, se nepočítají, pak Spojené státy nemají takřka žádných obětí. Autentické obrázky, které byly zřejmě uvolněny censurou Spojených států, která je rozhodně dokonalejší než byla censura Hitlerova, vidíme iracké zajatce. Typické: všichni mají zavázané oči a ruce za zády. Jeden ukazuje celou řadu irackých námořníků zajatých na malé válečné lodi. Všichni mají zavázané oči a provazem zavázané ruce, jsou bosí a nad nimi stojí s připravenými puškami svalnatí vojáci. Zřejmě nová válka a nové mravy, poesie Hollywoodu v praxi. K zběhlým irackým letadlům přibývají nyní i zběhlé lodě. Dle oficiálních hlášení vládních agencí, velké množství irackého meličkého námořnictva, spolu s několika malými kuwaitkými válečnými loděmi zajatými Irakem, přijelo do přístavu Bandar Chomeyni v Iraku, který si vybraly za útočiště. Iračtí námořníci, kteří byli zajati spojenci prohlásili, že dostali od svých velitelů rozkazy, aby zběhli do Iranu. Asi 20 irackých lodí - z celkového počtu asi 40 na začátku války - se nyní nachází v irackých přístavech. Spanělsko ve vší tichosti otvírá své vojenské základny a dovoluje letadlům jako jsou B-29 užívat jejich letiště a zařízení, k přípravě nájezdů proti Iraku. Zdá se, že toto rozhodnutí není moc populární, veřejné výzkumy ukazují, že většina Spanělů je proti válce a pouze malá část věří, že jejich vláda by měla udělat více, aby pomohla věci spojenců. Mešity v moslimském světě ozývají se voláním po svaté válce proti Americe a jejím spojencům. Nové demonstrace vzplanuly po ukončení tradičních modliteb v Iranu, Maroku a Turecku. Věřící v Jordanu byli vyzváni, aby se modlili z vítězství Iraku.

Ničeho na světě netřeba se bát. Je mu jen třeba porozumět.

Marie Curie

Blahopřejeme bývalému prezidentu Ronaldu Reaganovi k jeho 80-tým narozeninám.

"DIPLOMAT ROKU" ...

protivněsky, výboru, zorganizoval federální, státní a oblastní volby, předělal celou ústavu, oddělal všechnu opozici, zřídil pro sebe nový úřad prezidenta, dal se parlamentem zvolit za prezidentem a zmanévroval všechny zástupce lidu nakonec tak daleko, že ho zplnomocnili vydávat všemocné dekrety platné pro celou sovětskou říši.

President Gorbačov je "diplomatem roku." Nikdo se mu nemůže vyrovnat. Dovedl se zúčastnit každé důležité schůze se západními státníky a přesvědčit je, že je v jejich vlastním zájmu, aby mu pomohli zachránit Sovětský Svaz a poskytli miliardové dary. Dovedl se setkat s významnými západními průmyslníky a přesvědčit je, že je v jejich vlastním zájmu seznámit Sovětský Svaz s moderní technologií, zdarma sovětské lidi naučit tuto technologii používat a nakonec dát tuto technologii Sovětskému svazu k dispozici - v potřebném množství a na úvěr. Uměl hovořit také se západními vojáky a přesvědčit je, že jeho Sovětský Svaz bude mírumilovnou zemí, která odzbrojí, odtáhne z okupovaných území a potáhne lidstvo ruku v ruce se západem k věčnému míru.

Komunista Gorbacov je "diplomatem roku." Nikdo se mu nemůže vyrovnat. Třebaže je generálním sekretářem Komunistické strany SSSR, ve svých diplomatických jednáních po celém světě dovedl všechny přesvědčit, že vlastně komunistou není a že je jako každý - demokratem, podnikatelem a mírumilovnou lidskou bytostí. Že všechno, co bylo zlé, musí být v zájmu spořádané budoucnosti zapomenuto a že tedy vlastně ani nebylo. Že nyní jsme všichni a navždy přáteli ve společném evropském a světovém domově.

Jaký to diplomat! Jaký to obratný vyjednavač! Jaký to geniální zástupce svého státu! Nikdo se mu nemůže vyrovnat v obratnosti, účelnosti, rafinovanosti a výsledku! On nikdy nebyl jedním z těch malých, nicotných, oportunistických, a parazitních leninských pasáků, stalinských běhen, diplomatů a "disidentů," kteří mění své politické názory podle toho, kdo je u moci a co to vyneslo! On se nikdy nestal jedním z těch poskoků mezinárodního komunismu, kteří tak lehce mění svou národnost a rezidenci a šplhají se ke krytým cestou k tajných organizací a mafii světa. Je to on sám, který diplomaticky dosazuje takové úředníčky k moci krvavými či něžnými revolucemi nejen v SSSR, ale i za hranicemi v Rumunsku, Bulharsku, Československu atd. On nikdy nebyl jedním z těch tisíců diplomatů, kteří se lísají k cizincům a přetvářejí na všechny strany v honbě za uznáním. Gorbačov zůstal byl bolševikem: jeho politická strana zůstala věrna svému komunistickému jménu, jeho filosofie byla vždy násilnická a s jeho rukou nikdy nebyla smyta krev revoluce!

Bolševik Gorbačov je "diplomatem roku." Dokázal vykonat pro stát, jehož je zástupcem, daleko více než jiný. Dokázal chytře využít druhé, aniž by jim lhal, že přestal být komunistou. Vždy hrdě opakoval, že je leninista a že jeho život slouží éře Druhé světové socialistické revoluce. Vždy prokazoval, že - když revoluce to potřebuje - vždy je ochoten použít násilí a krveprolití, ať už to je dnes v Litvě a Arménii, či zítra v kterékoliv jiné zemi, kde jeho žoldáci zůstávají připraveni ve statisících.

Ano, "diplomatem roku" je profesionál *par excellence*. Uměl a umí obalamutit kdekoho na širém, ještě svobodném světě.

Ale pozor! Neobalamutil nikoho v sovětském ghettu, kterému vládne! Neoklamal ani jeden národ v sovětském vězení národů, které tak diplomaticky před světem zastupuje! Neobalamutil Rusy, Ukrajince, Bělorusy, Litevce, Lotyšce, Estonce, Moldavce, Arménce, Azerbajdžany, Gruzíny, Uzbeky, Kirgizy, Turkmeny, Tadžiky a Kazachy! Neobalamutil mnohé další národy, jejichž území jeho barbarská invázní armáda okupuje, vykořisťuje a ničí, včetně Čechů a Slováků.

Ti všichni pohrdají "diplomatem roku." Poznali na své kůži, že každý komunista, dnešní či včerejší, velký či malý, je jen nenapravitelný pohan, podvodník a padouch.

A nic víc!

Czechoslovak Daily Herald DENNÍ HLASATEL

Established 1897
6426 W. CERMAK ROAD, BERWYN, IL. 60402
TEL.: (708) 749-1891 and 749-1898

Second class postage paid at Berwyn, Illinois
Published Tuesdays, Thursdays and Sundays, except holidays

SUBSCRIPTION PRICES (CENY PŘEDPLATNÉHO):

UNITED STATES		CANADA (in US Dollars)	
Daily and Sundays (Denní a Nedělní)	Sunday Only (Nedělní pouze)	Daily and Sundays (Denní a Nedělní)	Sunday Only (Nedělní pouze)
3 months \$25.00	\$15.00	3 months \$ 35.00	\$18.00
6 months \$42.00	\$25.00	6 months \$ 55.00	\$30.00
12 months \$80.00	\$42.00	12 months \$100.00	\$52.00

Denní a Nedělní Hlasatel je otevřenou tribunou pro všechny čtenáře, bez rozdílu politické či spolkové příslušnosti a náboženského vyznání. Upozorňujeme, že redakce se nemusí vřadycky s uveřejněnými články ztotožňovat. Redakce si vyhrazuje právo zkracovat zasláné články. Zastávané rukopisy se nevracejí. Za změnu adresy účtujeme \$3.00.

OVERSEAS in US Dollars

3 months \$ 38.00	\$22.00
6 months \$ 70.00	\$35.00
12 months \$125.00	\$65.00

Vedoucí indikátor vládního indexu, dle kterého je měřena hospodářská situace ukazuje zlepšení o 0.1%, což je pokládáno za důkaz, že dnešní hospodářská ochablost může být relativně slabá.

WASHINGTON - D.C.

Plán presidenta Bushe na podstatné snížení daně z přírůstku kapitálu, který již dva roky po sobě byl odmítnut kongresem, nemá ani tento rok lepší vyhlidky. Demokratičtí vůdové velmi rychle předpověděli, že návrh bude opět poražen. Návrh byl opět předložen veřejnosti v presidentově státní řeči o stavu Unie. Demokraté nebyli sami., Pochyby, že návrh na snížení bude přijat byly vysloveny z obou politických stran.

(Pozn. red.: K tomu je nutno podotknout, že volný kapitál má být investován do výroby, obchodu a pod. Místo toho je však "investován" do zlata, realit, tedy do "jistých hodnot, které netvoří žádnou hodnotu. Peníze tak "sedí" a pouze čas je "rozmnoží" - úrokem a inflací. Ve skutečnosti jde o "zisk" ze spekulace a většinou z náhody. Jde ovšem o privilej a zákon svobodné soutěže, ale občané se musí bránit proti trubečům, kteří způsobují, že jejich děti si nemohou koupit vlastní barák, jelikož spekulace, nevyrovnané vládní rozpočty, mezinárodní směnná bilance a v důsledku toho neřestná inflace, naprosto mění skladbu hospodářství a presouvá iniciativu do rukou impotentních trubečů. Daň z přírůstku by měla být zvýšena a také uvalena daň na zisk z úroku. Pak bychom ovšem mohli zavřít Fed, pan Greenspahn by se šel pást a v Americe by pak opět svobodná soutěž přivedla tuto zemi na cestu hospodářského vzrůstu do rukou pracovníků a podnikatelů všeho druhu, malých i velkých a ne do rukou spekulantů.

LOS ANGELES - KALIFORNIA

Nejen v Kalifornii, ale i po celých Spojených státech proběhla zpráva, že Occidental Petroleum Corp, ohlásila za poslední čtvrtletí loňského roku čistou ztrátu dvou bilionů dolarů, po zaplacení 2.06 bilionu za všezahrnující přestavbu společnosti. Ztráta, která je považována za jednu vůbec z největších jaké kdy byly hlášeny olejářskou společností, se rovná \$6.77 na jednu akcii. Před rokem Occidental, která má svou korporaci v Los Angeles, měla čistý příjem 30 milionů, čili 10 centů na akcii. Velké a jednorázové náklady tohoto petro-chemického koncernu byly přesně takového druhu a velikosti, jak je naznačil ve svém plánu na začátku měsíce Ray R.Irani, který byl jmenován

presidentem a hlavním výkonným ředitelem v prosinci minulého roku, ihned po smrti bývalého šéfa, Armanda Hammera, devadesát dva roky starého. Armand Hammer jak známo, měl velmi důvěrné styky se všemi vládci SSSR. Jeho prvním dobrým přítelem byl Lenin a posledním, poslední svého druhu Michael Gorbačov. Byl jedním z Američanů, kteří vlastně udrželi vládu vrahů u vesla v SSSR po dobu více než sedmdesát let.

NEW YORK - N.Y.

Z průmyslových kruhů je hlášeno, že válka na Středním východě začíná ovlivňovat činnost některých výrobců ve Spojených státech, neboť dodávky zásob do výroby se opožďují.

(Pozn. red.: Jelikož široká veřejnost, včetně většiny národohospodářů, zejména těch, kteří nikdy nepracovali, není a ani nemůže být obeznámena s tímto problémem, který může v případě prodloužení se války těžce narušit domácí výrobu, je nutno podotknout, že problémy jsou způsobeny nucenou změnou v technice skladování. Jelikož inventář ve skladištích zásobujících výrobní pásy, je výrobním nákladem, výlohou, byla před časem zavedena nová technika. Sklady byly zrušeny a dodavatelé museli přivést suroviny či součástky v přesnou dobu na místo výroby, přesněji na vykládací rampy, odkud suroviny či polotovary byly zařazeny přímo do výrobního procesu. Tím tedy odpadly vysoké výlohy za skladování. Podmínkou je ovšem přesné dodržování dodacích lhůt. Tato technika je známa zejména v průmyslovém, výrobním, procesním a skladovacím inženýrství pod jménem "just-in-time inventory".)

WASHINGTON - D.C.

Dle zprávy federálních vedoucích zdravotnictví, více Američanů zanechává kouření, ale více jich také umírá - nyní více než 400 tisíc ročně. Mnozí lidé dostávají smrtelné choroby, které jsou důsledky přílišného kouření, dnes daleko více než v letech padesátých a šedesátých. Ustředí pro kontrolu nemocí hlásí, že počet smrtí, které lze vztahovat ke kouření, zvýšil se od roku 1985 do 1988 o 11%.

NEW YORK - N.Y.

Federální soudce odstranil překážky pro firmu Penguin USA, aby mohla publikovat knihu o žalobním řízení proti Oliveru Northovi tím, že soudce odmítl tvrzení, že kniha by mohla ohrozit některá hlediska vyšetřování případu Iran-Contras. Soudce se vyjádřil, že státní zástupci se pokoušeli zastrašit autora a vydavatele, aby zanechal plánu na knihu.

P.S./WASHINGTON

a weekly column by
U.S. Senator Paul Simon of Illinois

HELPING ON THE HOMEFRONT

Regardless of what position people took on the wisdom of the decision by Congress and the President to launch the immediate attack on Iraq--and I was one who felt we should have given sanctions more time--the decision has been made, according to the Constitution. Now, we should exert every effort to support the decision and get it over as quickly as we can, with as little bloodshed as possible on both sides.

Those of us in Congress can make sure our troops have adequate funding and supplies, but there are two things many citizens can do, important matters but that involve no major sacrifice:

One is to reach out to relatives of the military stationed in that region. Some of these relatives face economic problems; more face emotional problems, and they should sense that their burdens are shared, that others care.

I heard a few days ago from an Illinois military couple whose bank turned them down for an auto loan when the loan officer learned that the wife, who is in the Army Reserve, could be called to active duty in the Persian Gulf. Why? Because the Soldiers and Sailors Relief Act allows lower interest payments for certain service personnel in wartime. That bank broke the spirit of the law, if not the law itself. This is a time for special sensitivity to the sacrifices made by our military personnel.

A second contribution Americans can make is to refrain from any comments or actions that in any way demean Arab-Americans, particularly Iraqi-Americans.

In wars and periods of tension, we have an unfortunate tendency to fail sometimes to live up to our ideals. The worst example was at the start of World War II when 120,000 Japanese-Americans were taken from their homes on one- to three-days notice, forced to quickly sell everything they owned, and herded into

camps. And there have been too many less extreme examples.

One of the unknown questions is whether this war will leave the United States hated in much of the Arab and Moslem world. We have problems right now. Instability is evident in Moslem countries as far from the Middle East as Pakistan and Malaysia. For reasons of safety, our government has felt compelled to bring back all of our Peace Corps volunteers from Moslem countries, one of the small tragedies of the war that hardly gets noticed.

If we treat Arab-Americans with respect and tolerance, even when some of them may differ strongly with our policy (and some strongly support our policy), they can write to their relatives in the Middle East and elsewhere that we are a tolerant country.

We will win the war. There is no question about that. Whether we will win the peace is less clear.

I want to see the United States in a position to help bring the nations of the Middle East together, to bring about a stable and healthy situation there.

If the word can reach that area from journalists and citizens that Arab-Americans and Jewish-Americans and African-Americans and all of us live together with a substantial degree of tolerance and understanding, that will help keep alive the hope of some genuine leadership on our part after the war.

If Saddam Hussein and his ideological friends can broadcast stories of intolerance from this country, we do harm both to the war effort and to the attempts at peace afterwards.

Let's treat all Americans as individuals, not judge them because of their ethnic or racial or religious background.

That does not seem like too great a responsibility for each of us to assume.

Yet its importance cannot be exaggerated.

BONN - NEMECKO

Německá ústřední banka utáhla svou úvěrovou politiku a tím vzala páru z nynější evropské ekonomické lokomotivy. Správní rada, "Bundesbank" zvýšila svoji diskontní a lombardní sazbu o půl procenta na 6.5%. Bylo řečeno, že účelem je zastavení inflačního růstu zásob peněz v době mohutného hospodářského růstu a nafukujícího se schodku v Bonnu. Akce přichází v době, kdy mnohé průmyslové země, zejména Spojené státy trpí vážným hospodářským poklesem a dívají se na silné Německo jako na nejlepší svou naději pro budoucí růst. Robert Hormats, vice-president Goldmas Sachs International tvrdí, že "Německo je lokomotivou

Evropy a Evropa sama je ne-rychleji rostoucím trhem pro americký vývoz".

NEW YORK - N.Y.

V očekávání brzkého konce hospodářské ochablosti, byly to především akcie, které ostře stoupily v ceně. Průmyslové Dow Jones získaly 50.50 bodu, tedy skončily na 2713.12, což je jejich nejvyšší stupeň od poloviny srpna minulého roku, ale dluhopisy a dolar poklesly. Ve čtvrtek, poslední den v měsíci, akcie pokračovaly ve svém vzestupu, neboť investoři se obávali, aby nepromeškali další zhodnocení, které lze očekávat.

Úspěch na bojišti ...

jedním z nejkontraverznějších, největších a nejdemagogičtějších novinářů v novinářské historii Spojených států), abychom šli do války proti Španělsku. Je nutno dokonce jít ještě dále do historie, snad až k válce s Mexikem, abychom našli presidenta, který by byl tak chtivě žádoucí vystavit národ válečnému nebezpečí i když nebyl napaden. Ve skutečnosti, jestliže zvyšování presidentových nejasných válečných cílů bude pokračovat, jak se děje za posledních dvou týdnů, může dokonce splnit přání The Wall Street Journalu, že chce vidět "panování McArthura v Bagdadu". Tak či onak. Národ je ve válce. Je naší povinností, jakožto občanů, abychom podpořili muže a ženy, kteří byli posláni do nebezpečí. A není žádných pochyb, s výjimkou nějakého, takřka nemyslitelného vývoje, jako by bylo vstoupení Sovětského svazu do války, že naše vojenské síly převládou na bojišti. Dokonce i těch několik, kteří usilovali o větší trpělivost, nikdy nepopírali eventuelní výsledek vojenského střetnutí.

Tři variace.

Ale zda dokonce i rychlý úspěch na bojišti bude přeměněn ve vítězství pro národ a politický prospěch pro presidenta, záleží na třech klíčových variantách. Prvou jsou ztráty lidí a peněžní výlohy za podmanění si iracké vojenské moci. Druhou je vliv této akce na oblast v době příštích dvou či tří let a ve skutečnosti také na mezinárodní společenství jakožto celek. A konečně třetí je účinek na politické seskupení zde doma.

Napřed je třeba zabývat se první variantou, zejména s našim vojskem v nebezpečí. Podpora pro přání presidenta Bushe k poslání Američanů do ciziny, aby umírali, byla, před vypálením prvního výstřelu, tenká jako papír a zůstane pouze tak dlouho, budou-li ztráty vyjimečně nízké. George Bush sice věří, že nás dostal do války, abychom bojovali za "největší morální otázku od druhé světové války", ale nepřesvědčil o tom zemi. Nyní, když nepřátelství začalo, lid se zcela předpokládaně seskupil kolem presidenta. Ale ve dvou z více říkajících výzkumů veřejného mínění, které byly vzaty těsně před vypuknutím války, jasná většina byla proti užití vojenské moci, měl-li by být výsledek několik tisíc obětí - méně než 2% ztrát, kterých jsme utrpěli ve Vietnamu - a dvě třetiny podporovaly spojení problematiky s palestinskou otázkou, kdyby tím bylo lze zabránit válce.

Saddam Hussein zřejmě počítá s touto možností, ale ve skutečnosti president také měl si být toho vědom od samého začátku. Váhání národa nebylo měřítkem neochoty naší společnosti podstoupit ztráty pro větší dobro. Spíše šlo o jasnou kalkulaci našich občanů, kteří ohodnotili případně získaný užitek a vážili jej proti lidským ztrátám. George Bush byl varován předem.

Druhá úvaha je méně jasná. Chaos a ničení, které naše ozbrojené síly zasadily Iraku, budou ospravedlněny pouze tehdy, přinesou-li do oblasti měřitelnou dávku stálosti a v mezinárodní společnosti pocit, že Spojené státy jsou věrohodné, důsledné a spravedlivé.

Naše politika na Středním východě za posledních dvacet let byla charakterisována jako "Realpolitik" - manipulace režimu, některé z nich potencionálně nepřátelské, s vyloučením absolutní nadvlády kohokoliv v oblasti. Ironicky, tato politika nás vedla k nynějšímu pokusu o zničení téhož národa, který pouze před několika měsíci byl naší vyvolanou baštou proti zlovolnému Iranu a vynořující se Syrii. "Realpolitik" vyžaduje jemnou ruku a trpělivou filosofii. Místo toho máváme tupým klackem a současně pokračujeme v chybách, které nás vedly k této válce-nebezpečné posílení těchto typů režimu, které nyní chceme zničit.

Jsmo-li připraveni soudit Saddama Husseina za válečné zločiny, budeme ignorovat ty, které spáchal Hafez Assad, který po vstupu do naší "koalice" znásilnil Křesťanskou falangu v Libanonu a dovolil hromadnou exekuci mnohých svých vojáků?

Mezi druhými režimy oblasti lze vidět znamení napětí. Od té chvíle co krize začala, Turecko vidělo resignaci svého ministra obrany, státního ministra a většiny vojenských důstojníků - všichni v protestu proti opuštění turecké tradiční neutrality. Egyptský vůdce Hošni Mubarak, jehož někteří Egyptané nazývají "egyptským Dan Quaylem", je těžce kritisován mnoha moslemskými vůdci a může utrpět vnitřní náhlou ostrou reakcí, jakmile rozsah irackých obětí vyjde na jevo. Takováto reakce může být ještě větší, vstoupí-li Izrael do války.

Zatím co Iran slíbil neutralitu, jeho duchovní vůdce Ayatollah Ali Chamenej vyhlásil v září "jidah" (svatou válku) proti vojenským silám Spojených států. Toto může mít následky, jestliže poroste množství irackých letadel, které přistávají v Iranu, anebo jestliže se Sovětský svaz rozhodne opět zásobovat Irak, užívaje iranských koridorů. Změny lze také očekávat, jestliže válka se protáhne.

Jordan je sud dynamitu, který se nechce míchat do války ve způsobu připomínajícím Belgii na začátku první světové války. O Jemenu, spojenci Iraku s počtem obyvatel ve výši jedenácti milionů a umístěnému v

blízkosti Saudských svatých měst Meky a Mediny, nebylo zatím ještě slyšet. Syria, jejíž největší kritika Iraku od počátku spočívá v tom, že jeho invaze Kuwaitu odvrátila pozornost světa z "intifady" na Západním břehu, vyčkává na vhodnou příležitost... Izrael, kterému praskají stehy v důsledku nových imigrantů ze Sovětského svazu, musí sedět a očekávat poválečných žádostí arabských národů z "koalice", aby viděl, jaká cena bude od něho požadována, aby zaplatil, za jejich spolupráci se Spojenými státy.

Podobně nesmíme zapomenout na dilemma Iraku samého, s jeho množstvím národů, jehož eventuelní "libanisace", následující válku, by mohla přinést větší nestálost, neboť hranice národů se budou snažit vyplnit vakuum.

A co s těmi arabskými spojenci, na něž budeme brzy platit až jeden bilion dolarů denně a také krví našich mladých mužů a žen? Až se kuwaitský emir vrátí se svými sedmdesáti ženami a flotilou svých osobních tryskových letadel a s legií mladých mužů, kteří protancovali celou válku v discos Kahýry a Londýna, svět se jistě dobře a chladně zadívá na nepohodlnou totalitu "morálního principu" pana Bushe. Nikdo nemusí být pesimistou, aby si nedovedl představit rychlý a spontánní růst hněvu řízeného na královské rodiny Saudské Arabie a Kuwaitu, nejenže arabských, ale také z evropských společností.

Mezinárodně, spojenci i nepřátelé stejně dohromady, musí se divit, jakým způsobem byla tato "koalice" splácána dohromady, a stejně ovšem musí dumat o principech, na nichž naše země bude řídit svou politiku v budoucnosti. Tato administrace se dopustila extrémů všeho druhu: úplatků, raději než přesvědčování těch, kteří by nás měli podporovat, brutální síly raději než prostého tlaku na ty, se kterými nesouhlasíme. Důsledky z takového přístupu k dnešní problematice se stanou ještě jasnější, až účet bude splatný a až se objeví další krize.

Doma za posledních šest měsíců, jsme viděli kristalisaci nových společenství, která jak se zdá, odhazují pryč stará liberální a konservativní přízviska, charakterisující studenou válku. Ačkoliv skutečná účast se sovětskou hrozbou stále nebere konce, zejména ve světle nedávných (a předvídatelných) akcí sovětů, zatím co světová pozornost byla odvedena událostmi na Středním východě, nová aliance jak se zdá, je utvářena vzájemným spojením dvou jiných úvah: jedna je pohled na změnu postavení Ameriky ve zvěšujícím se mezinárodním hospodářství a na podmínky, za nichž Amerika by měla být vyzvána, aby prolévala krev.

Ti, kteří se necítí býti ohroženi hromadnou zahraniční investicí v lůně Spojených států, zdají se být více ochotnými poskytnout naši armádu jako službu ostatním národům, které využívají naše hospodářství a zvěšují náš národní dluh. Není žádnou malou ironií, že tato administrace je ve skutečnosti hrda na finanční příspěvky, od těch, které naše válečné snahy přijímají, zatím co se zdá být spokojena s tím, aby Američané bojovali a umírali tak dlouho, dokud ostatní národy platí účty.

Svět Hessenu.

(Pozn. překl.: "Hessians" byli němečtí žoldáci - z Hesenska, kteří sloužili v britském vojsku v době Americké revoluce).

Naopak ti, kteří se obávají o rozsah našeho národního jmění, které bylo vyprodáno cizím nákupčím, se zdají také odporovat této tendenci směřující k používání našich branných sil jako světových Hesenu. Je to klamání sebe sama, prohlašuje-li někdo, že jsme jediná zůstávající velmoc. Naši společnosti se motá hlava z vnitřních problémů a stále se zřikáme kontroly svého vlastního hospodářského osudu.

Zatím co je národ ve válce, obě strany se musí spojit. Ale jakmile jednou nepřátelství bude u konce, začne debata. Budeme-li mít štěstí, bude historická a utváří náš národ daleko jasněji, než jakýkoliv nápad o novém světovém řádu.

(Wall Street Journal ze 31. ledna, 1991, str.č. A-14)

Přel.: J.M.

First National Bank of Cicero

The Foundation of a Solid Community.

CALL ON US! 780-5000

Serving Our Community
Since 1921

• 24 Hour Cash Station®

- Two Locations
- Free Parking • Drive-Up Banking
- Complete Trust Services Available

A PINNACLE BANK

6000 West Cermak Road, 2500 South Cicero Avenue,
Cicero, Illinois 60650. Phone 780-5000. Member FDIC

byl přesvědčeným komunistou". A přesvědčení komunisté vždy, když jim někdo sáhne na jejich pravomoci, tak pošlou tanky.

Ještě minulý podzim řekl na plénu UV Komunistické strany Ukrajiny: "Strana byla, zůstává hlavní vedoucí a koordinující silou, která je schopna vést lid na cestě hluboké socialistické přeměny... Přestavba nemůže fungovat bez strany a jejího rozhodujícího vlivu na všechny oblasti společenského života".

"Vyskytly se pokusy vzbudit dojem že přestavba je založena na odklonu od základů marxismu-leninismu, a že tak uvrhne zemi v chaos. To je lež, která má diskreditovat stranu".

Potom gorbačov prohlásil, stejně tak jako při jiných příležitostech: "Tvrdíme, že přestavba je obnovou socialismu a nikoli jeho likvidací. Tvrdíme, že přestavba je revoluční transformací, zbavení se deformací socialismu a nikoli návratem ke kapitalismu. Tvrdíme, že přestavba je oživením tvůrčího marxismu, novým vědomím smyslu leninských myšlenek..."

John Lenczowski, člen výboru pro národní bezpečnost v Reaganově administrativě napsal: "Máme všechny důkazy toho, že strana je nadále oddána socialistickým myšlenkám, jejich materialistickým, humanistickým, internacionalistickým a ateistickým základům, dialektické analýze a své pokračující roli předvoje v politickém systému".

Pohled na platformu komunistické strany, schválenou ani ne před 11 měsíci to jasně dosvědčuje. Mimo jiné se přihlašuje k oddanosti nové společnosti "založené na humanistických hodnotách národů naší země a celého lidstva", jejichž jádro spatřuje v člověku jako "přirozeném smyslu dějin". Platforma je rovněž vázána nadřazeností "práv ekonomických" nad právy jednotlivce. V Gorbačovově Sovětském svazu tedy nemá být žádné právo.

Měli jsme poslouchat nebožtíka Andreje Gromyka. Když Gromyko nominoval Gorbačova na místo generálního tajemníka, tak varoval, že nový vůdce má "sice široký úsměv, ale také ostré drápy". Poprvé je použil, když poslal Rudou armádu, aby potlačila nepokoje v Arménii začátkem roku 1989. Vyhržoval, že použije armádu k ukončení stávků horníků v létě roku 1989 a nyní škrábe nejdivočeji proti zvoleným vedoucím představitelům Pobaltí, jeho porobeným národům.

Historie posledních sedmi desetiletí v Sovětského svazu je historií postupných liberalizací a následujících represí. Nic z komunistické či Gorbačovovy filosofie (o kterých prohlašuje, že jsou totožné) nenaznačuje rozumně uvažujícímu člověku, že tentokrát by tomu mělo být jinak.

Summity se mohou zrušit, na obilí se může uvalit embargo, mohou se přijímat rezoluce a omezení prodeje technických zařízení, ale to pravděpodobně politiku sovětského vedení nezmění.

Kromě toho, čeho se mají zastánci tvrdé linie obávat? Viděli, jak rychle Amerika obnovila styky s řezníky v Pekingu. Vysoká delegace byla na cestě do Pekingu dříve, než krev bojovníků za svobodu stačila stéci do kanálu kolem náměstí Tiananmen a vztahy jsou nyní prakticky tam, kde byly před červnem 1989.

V projevu při udělování Nobelovy ceny míru za minulý rok Gorbačovovi norský Nobelův výbor zdůrazňoval Gorbačovovu "vedoucí úlohu v mírovém procesu" a prohlásil, že tento proces, "ke kterému Gorbačov tak významným způsobem přispěl, otevírá světu nové možnosti, jak překročit hranice tíživých problémů ideologie, náboženství, historie a kultury".

Hranice, které nyní Gorbačov překročil svými tanky mají ještě větší vliv. Nobelův výbor by měl požadovat navrácení medaile i peněz za cenu.

Na závěr svého projevu při oslavách bolševického převratu, který odstranil výsledky legitimní Ruské revoluce, Gorbačov řekl: "V říjnu 1917 jsme se rozešli se starým světem, odmítli jsme jej jednou provždy. Jsme na cestě ke světu novému, ke světu komunismu. Z této cesty nikdy nesejdeme".

V Litvě a ostatních pobaltských republikách Michail Gorbačov dokazuje, že je mužem, který drží své slovo.

"Hračky vysoké technologie"...

zatímco CNN popisoval terče a exploze z blízkého hotelového pokoje.

Z prvního sta okružních raket, odpálených z válečných lodí, 90% trefilo cíl. Jsou sice drahé - každá stojí 1 milion dolarů, ale jistě méně nákladné, než vyslat třicetmilionové F-15 a amerického pilota s rizikem ztráty života.

Poháněné jetem, tyto stroje unesou 500 až 1,000 liberní válečnou hlavici a jsou řízené radarem, jejich terč je programovaný uvnitř, a jejich přesnost je na několik stop. Když jsou odpalovány z válečných lodí vzdálených od míst, kde by mohly způsobit škodu, jsou opravdu zbraněmi "Odvážného nového světa" (Brave new World), do kterého jsme právě vstoupili.

Když pozorujeme americkou válečnou "mašinu", připomíná nám to poznámku generála De Gaulla za kubánské raketové krize: "Ve skutečnosti existuje jen jedna vrcholná moc (super-power)".

Pamatujme, že vojáci, které jsme poslali k Zálivu jsou všichni dobrovolníci. Opatřením těmto mužům a ženám ty nejlepší platy a jiné požitky, jaké dostávají kteříkoliv jiní vojáci na světě jsme vybudovali něco, nač náš národ může být nesmírně hrdý.

Někteří moji kolegové argumentují, že ve jménu spravedlnosti bychom měli znovu zavést povinné odvody. Jaký by to byl omyl!

Jak by to pozvedlo morálku nebo zvýšilo schopnost mužů a žen u Zálivu, kdyby měli vedle sebe lidi z Lafayette Parku, kteří dnes nadávají policii? Chtěli černí a hispánští vlastenci, když šli do boje a posílali přátele do boje, mít s sebou lidi, kteří tam být nechtěli?

Když se dívají na výsledky vzdušné války nad Irakem, ti, kteří byli proti veškeré moderní válce jako nemorální, protože v ní vždycky přijdou o život i neviní, by se možná chtěli postavit za rozpočet na obranu, který je ještě silnější co se týče výzkumu a obrany.

Jednu noc v Tokiu zabilo americké letectvo 80,000 civilistů. Při bombardování Drážďan (Dresden), které trvalo dva dny, zahynulo 135,000 osob. Během vánočního bombardování Hanoje, které trvalo 13 dní, zemřelo pouze 1,900 podle hlášení v té době radia Hanoj. V pátek, pouhých 40 hodin od začátku války, iracké zprávy hlásily, že bylo zabito 23 civilistů. Ačkoliv toto číslo jistě vzroste, je skoro zázrakem, že jsme vážili válku, která dovedla tak zmrzačit válečný stroj Iraku s tak minimálními ztrátami na neviných životech.

Srovnejme zbraně let osmdesátých, používaných ve Vietnamu s těmi, kterých v letech 90-tých používáme s pustošícím účinkem proti opevněním a masám irackých obrněných vojáků a B-52. Washington Post píše: "Jedna bomba ve váze 2,000 liber (B-52 unese 50 takových bomb) typicky zanechá kráter 56 stop hluboký a 50 stop v průměru, šrapnel z výbuchu se považuje za smrtící, v okruhu 100 stop. Náklad bomb tříletadlové buňky B-52 může udělat kráter 1-1/2 míle dlouhý, jednu míli široký. Ve Vietnamu i lidé, na sta jardů vzdálení, měli prasklé ušní bubínky od otřesu výbuchem".

Nekuli jsme své meče v pluhy a lidstvo to nikdy neudělá. Ale v tomto strašném století udělaly Spojené státy "the next best thing". Vyrobili jsme zbraně tak přesné, že výsledek jejich použití je méně strašný než zbraně používaných před 50-ti lety.

Většina z nás si ještě vzpomene na dobu začátkem let 80-tých, kdy americká letadla nelétala a lodě nepluly pro nedostatek náhradních součástek, kdy se vojsko bouřilo, kdy američtí vojáci v Německu dostávali potravní známky, kdy člen Spojeného velitelství mohl mluvit o americké armádě jako o "duté armádě" ("hollow army").

Jaký rozdíl dělá jedno desetiletí!

Vojensko-průmyslový komplex, výrobci, kteří byli vždycky zobrazováni karikaturisty jako nafouklí vepři u koryta, možná vyplývali nějaké peníze. Možná vyrobili nějaké zbraně jako Divad, které se neosvědčily. Možná jejich náklady byly větší, než očekávali. Ale dodávali. a částečně jejich přičiněním a prací jejich dělníků, tisíce našich mužů a žen se bude vracet domů - a tisíce irackých se nevrátí.

Po čtyřiceti hodinách války - co jsme se dověděli, v čem jsme se poučili?

At' je charakter Saddama Husseina jakýkoliv, Irak není Hitlerovo Německo. Je to národ Třetího světa s obrovskou armádou, národ statečný, druhořadá letecká mocnost, moc s raketami třetího řádu, s jedním procentem GOP (Gross National Product, hrubý národní výrobek) Spojených států. A to se ukazuje.

Modleme se, aby se vzdali než začne nesmyslná a krvavá pozemní bitva. A modleme se, aby král Iránu, když řekl, že v této válce vyhraje a pak že ztratíme arabský svět, neměl pravdu.

Conservative Chronicle
Přel.: mmj

We're Fighting For Your Life.

American Heart
Association

Needs of the elderly hearings

The Suburban Area Agency on Aging is holding three public hearing on the needs of the elderly. The purpose of the hearings are to solicit opinions and suggestions from older persons, caregivers, service providers, and the public regarding the needs of the elderly in suburban Cook County. The Area Agency is seeking input on the problems, needs and possible solutions related to the improvement of services, benefits and programs for older persons. The hearings are scheduled as follows:

Wednesday, February 20, 1991 at 9.30 a.m.

The Salvation Army "Citadel"
8354 West Foster Avenue
Norridge, IL 60634
(708) 456-6220

Thursday, February 21, 1991 at 9.30 a.m.

Northbrook Village Hall - Board Room
1225 Cedar Lane
Northbrook, IL 60062
(708) 272 5050

Friday, February 22, 1991, at 9.30 a.m.

Robert Davidson Center
14700 Park Lane
Orland Park, IL 60462
(708) 403-6362

Go against the grain. Cut down on salt.

Adding salt to your food could subtract years from your life. Because in some people salt contributes to high blood pressure, a condition that increases your risk of heart disease.

American Heart Association

JEDINA ČESKA BANKA
The Berwyn National Bank
7112 West Cermak Road
Berwyn, Illinois
(708) 788-4700

Člen FDIC
OSLAVUJE 52 ROKU

JINDŘICH Š. BAAR:

SKŘIVÁNEK

„Hu nás vo pouti v kostele. I kruchtu tu mají, ha nad ní eště vyjš jako v storole vodr a hambalka,« rozjímá si strýc a rád by se na všecko důkladně vyptal, ale netroufal si. Dusí ho nezvyklé prostředí. Nikoho tu nezná, zdá se mu, že tu sedí zcela opuštěn, a proto rázem mizí všechna jeho odvaha. Sedí jako lapený ptáček mezi dvěma paničkama. Před ním zase samá ženská napařádná, načesaná, navoněná, sem tam nějaký mužský, ale daleko od strýce, a než se pevně na něčem rozhodl, crnk! kdesi zvonek, pohasla světla a spustila hudba. — Muzikanty sice neviděl, zato však slyšel muziku, až mu srdce plesalo. »V nebi lepší mít nemůžou,« pomyslí si a poslouchal. Jaktěživ tak hrát neslyšel. K tanci to není, do kroku to není, písnička to není, ale mordsky pěkné je to. Všecky nástroje slyší. Housličky zinzají, basa bručí, klarinet štěbetá, teď i bubny a trubky spustily, jako by k poslednímu soudu troubyly, a hned zas to všecko šeptá a zpívá, až srdce v těle blahem usedá...

Tiše letí malovaná opona nahoru, lidský hlas se ozval, lidmi zahemžilo se jeviště — opera počínala. Strýc nastavuje uši, poctivě se snaží pochopit, oč se jedná, porozumět ději — ale marně. Hraje se nějaká vlašská opera a všecka skva mu unikají. Skřivánek nerozumí zpěvákům, ba dostává i zlost na ně a ztrácí po chvíli všechnen zájem. Při druhém jednání už se mu nelíbí ani muzika, a když se tenorista škrtí vysokým »C« — docela se i durdí a bručí: »nununu — jen se nepřetrhni — cák to tak mušš vytáhnout.« Zato hlásí se tělo úporně ke svým právům. Dědouš pojednou pocituje hlad i žízeň. Sahá po kapsách, ale nahmátl jen míšek s tabákem a fajfčičku. Uzel s chlebem má v košíku a košík s holí mu vzali a schlovali. Rád by si teď ukrojil kousek a zalnal hlad i žízeň — ale ani pomyslení na to není, aby se zvedl a šel si pro košíček. Co dělat jiného, než ošdit hubu. Na chvíli to pomůže, a jak bude po divadle, jistě se dostane k chlebu i pivu, najde si nocleh a Trávníčka Trávníčkem už dnes nechá. Sahá opatrně do kapsy, aby se loktem té křehotinky vedle nedotkl a vytahuje dýmečku. Profoukl ji, troubel vytáhl, močku na zem vylil, hlavičku vykpepal, drátem ji pozorně protáhl a hledě na jeviště, po paměti pěkně teď ládoval do ní tabáček. Mezi tou prací rostla mu chuť na kouření. Už i škatulku zednických sirek vytáhl, už ji i otevřel, ba jednu sirku z ní vydobyl, ještě však neškrtl. Nějaký rušný výstup se právě odehrával na jevišti, zaujal ho na chvíli, i hudba švižněji se ozvala. To se končilo druhé jednání, opona se snesla dolů, světla zazářila, potlesk zaburácel divadlem a strýc v tom škrtl a nesl ohýnek k dýmce. Počkal chvíli, až fosfor a síra ohořely a pak teprve pěkný, jasný plamínek nasadil a zatáhl, až vesele si nad žlutým kováním poskočil.

Ale sotva dva, tři puky udělal, vstávalo hned všecko kolem něho. »Pst — pst,« syčely hlasy.

»Zde se nesmí kouřit,« volali — i hlučný smích se ozval a kde kdo v divadle ohlížel se po strýci. »A co bych — tento — durdí se strýc — já sem si zaplatil, do mi má co poroučít? Léko je přestávka!«

Ale to už s balkonu divadla po schodech do přízemí letěl malíř Pilař. Když se strhl ten šum v parteru kolem strýce, i on namířil sem svoje kukátko a vykřikl překvapením. Spatřil Skřivánka rozkročeného s kouřící se dýmka v napřažené ruce, pochopil rázem, co se děje, a klestě si lokty cestu, jako by vskutku hořelo — tři schody bral vždy jedním skokem a přihnal se právě k nejlepšímu.

»Trávníčku, chlapče zlatý, dobře že děte,« jako svého spasitele vítal ho stařec skoro plačky. »Koukyjte, jako sršání sou šichní na mě! Napřed košík, čakanu, šeko

mi voreberou, ha fčko se do mě pouštěj, dyž nic v ruce nemám, čím bych se mohl vohnát.«

»Pane Skřivánku! Kde pak se tu berete? Kdy pak jste přijel? A proč jste mi nepsal?« krotí hned těmi otázkami malíř pobouřeného strýce. usmívá se při tom na něho, ruce mu tiskne a Skřivánek tichne a krotne, jako pravý ptáček skřivánek.

»Krubijání,« ulevil si jenom ještě, když už šel z divadla po boku malíře zase s čakanou a košíčkem v ruce. »Mili by mi vrátit půl vstupního, dyž sem to celý neviděl.« A vypravoval Trávníčkovi, jak seděl trpělivě, muzika že se mu líbila, ale ten zpěv ho dopaloval, protože mu nerozuměl. Písničky neznal, cítil, že to celé zpívání je naučené, od srdce že nejde, jen od plic, a byla mu dlouhá chvíle. Hlad i žízeň se dostavily, kolem seděly samé ženské, každá jinak páchla, jedna jakoby fialkami, jiná resedou, jiná růžemi, ale všecko to byly takové zatuchlé vůně nějaké, které se strýci protivily, neboť se právě vůni fialčí nebo resedkové jen podobaly.

»Ha potom znáte mě, Trávníčku, devátá hodina večer ta je má. Dyž nejsem v hospodě, pokaždý v devět hodin jako dyž to na mě hodí — husnu jako špalek. Sedím v tom divadle, lahodně hrajou, zpívají, světla zatáhnou, zrovna sem cítil, jak se v tom přítmi krade ha huž i na mě leze dřímota. I myslím si: Antone, esli jím tu husneš, budou mít s tebou kříž. Rád chrápeš i mluvíš ze spaní. trpíš na živý sny, ha dyby tě kanonem střelili za hlavou, tak tě neprobudí. Víš ty co? Zakuš si ha zažeň dřímotu, na jídlo i pití zapomeňš, fajfčička přežene ty ženský vůně — dobře tě bude. — Vytáh sem tera bradku ha viděli ste, sotva sem dal pár puků, jaký lermo se strhlo.« Dopověděl to všecko v útulné plzeňské hospůdce, kde vyborně povečeřel, pil i zakouřil si i zazpíval, až se hory zelenaly...

XI.

Když se druhého dne v Praze časně ráno probudil Skřivánek, nemohl se hned ani vzpamatovat, kde se ocitl. Nohy měl jako zpřerážené a hlavu těžkou, jakoby podebranou. Naslouchal chvíli, ale neslyšel ani svoje hodiny tukatí na zdi, ani skřipatí pumpu pod oknem, husy neštětaly, v kleci čížek se neozýval — takové mrtvé ticho, dusné, těžké leželo na všem i na Skřivánkovi a tlačilo ho jako múra. »Cák se to děje? Dyť se huž dělá den, čas stávat ha ve dvoře se hani noha nehne. Kohout nekokrhlá, slepice nekokoráčí, holubi nevrkají,« myslí si, a naslouchá.

Vtom pod okny slyší »vzzz — cin — cin — vzzz«.

»Hrome, heletrika! — Dyť sem v Praze,« rozbřesklo se mu v hlavě, jak zaslechl první tramvajový vůz, vyjždějící z noční kůlny na svou trať. Rychle vstal, klekl, pomodlil se, umyl se a v domě pořád ticho jako v hrobě. »To sou lenoši, ty Pražáci! Večer to neví, dy mají jít na kutě, jako vyjíř ponocujou, hale ráno nechce se jim z porušek. Dyť sem přece nepřijel do Prahy se vyspát, muším tu něco vidět,« a už se hrnul ke dveřím, vedoucím do atelieru, kde vespával Pilař. Pustil totiž na noc Skřivánka do své postele a sám si ustlal na pohovce.

»Hola, Trávníčku! Vstávejte čerstva! Venku huž je bílý den. — Ha cák to tu malujete?« a rozhlédl se atelierem. Jako šipka vyskočil malíř, neboť věděl, že bude zle!

»I vy nestydo jeden nestydatyj! Dyť je to tu šeko nahatý, jak to Pámბů stvořil.«

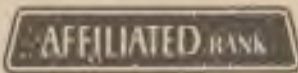
»Nevěděli, že přijdete. Měi iste psát, byli by se všichni oblékli,« smál se malíř.

Skřivánek teď sám také nevěděl, kam s očima. Zarděl se jako panna, sklopil zrak a odmlčel se. »Tuto se nešluší,« řekl jen krátce a obrátil se do pokojíčku, kde chvatně sbíral hůl a čakanu. Pilař rychle obrátil několik

Pokrač. na str. 7

We Want Your Business!

Personal Checking Plans
Savings Plans including Money Market
Accounts and Certificates of Deposit Accounts
Retirement Plans
Personal Lending Services
Cash Station™ Network—24 Hour Banking
Please call an Affiliated Personal Banker
for complete information

WESTERN NATIONAL

5801 West Cermak Road
6001 West Ogden Avenue
Cicero, Illinois 60650
(708) 656-2000

BURLINGTON • CHICAGO • DU PAGE
FRANKLIN PARK • MORTON GROVE
NORTH SHORE NATIONAL • WESTERN NATIONAL

Member
FDIC

Český národní hřbitov v Chicagu

nabízí MIMOŘÁDNOU KOUPI PRO BUDOUCÍ POTŘEBU lotů pro pohřby do země a míst v MASARYKOVÉ MAUSOLEU a připojených KRÍDLECH BENEŠ a Štefánik pro pohřby nad zemí a 20-procentní SLEVOU na běžné ceníkové ceny za hotové anebo na výhodné splátky.

Navštivte naši úřadovnu anebo zavolejte. Na požádání rádi podáme další informace. Použijte této jedinečné nabídky, platné do 14. ČERVENCE 1990. V případě budoucí potřeby budete rádi, že jste napřed na to pamatovali.

Tel. (708) 738-8442 nebo (312) 539-8442
5255 No. Paulski Rd., Chicago, IL 60630

Poslouchejte náš pravidelný nedělní radiový program od 9 do 10 ráno na WCEV 1450.

SKŘIVÁNEK

aktů malbou ke zdi, anebo ke štaflím a chlácholil hosta.
 »Jak jste se vyspal napoprvé v Praze? Copak se vám zdálo? Mohli bychom vsadit do loterie.«

»Do lutryji nesázím. Vo cizí peníze nestojím. Hdo stojí vo cizí, přichází vo svý,« vrčel výměnkář nespokojeně a mířil ke dveřím.

»Kam byste šel tak časně? Není ani šest hodin ještě, všecho je zavřeno.«

»Kostel teky?«

»Kostel? Nevím. Snad taky.«

»Ha je tám daleko?«

»Do kterého chcete?«

»Tám, co je pochovaný svatý Václav, svatý Vojtěch, svatý Ján Nepomucký, co je při ňom založeno to dědictví. — Habych se přiznal, mám huž Prahy dost. Jenom ty knížky z toho dědictví dybych míl, rovnou bych šel na štacion, ha hujžděl k domovu.«

»A to byste vyvedl! Vždyť jste ještě Prahu neviděl. Počkejte, ta se vám teprve zalíbí! Na Borovno si ani nevzpomenete!« hovořil Pilař, rychle se oblékaje.

»Puru napřed, dyť mě dochyťte.«

»Povídali! Myslíte, že je to jako u vás. Zahvízdnete, rukou kývnete a každý se zastaví a počká. Jak tu vystrčíte z domu nos, zmizíte za rohem a kde bych vás pak honil. Strejče, vždyť jste v Praze! Půl milionu lidí se tu hemží kolem, jako kapka vody v rybníce mizí tu člověk. — To schválně hovořil, jen aby Skřivánka zdržel. Hlavu si při tom česal, kravatu rychle vázal a těšil strýce: »Už jsem hotov. Hned jdeme rovnou na Hradčany. Ukáží vám kostel, že ruce sprásknete podivem. Tak — A ten košík byste tu mohl nechat, nač se s tím vláčet!«

»I toto! Ten musí se mnou. Do toho nastrkám ty podíly. Nemyslete, že sem přijel s prázdným. Husičku sem vám vez — mladou — pěknou — vypařenou huž — jenom ji položit na pekáč — hale hamba mluvit, jak mě vo ni připravili.« A tu vyprávěl stařec svůj výstup v tramvaji a na potravní čáře. Toť bylo něco pro Pilaře! Smál se ještě na celé kolo, když už kráčeli po schodech, i venku na ulici — i v kavárně potom, kam zavedl hosta na snídání.

»Tak co budete snídat? Kávu nebo čaj nebo čokoládu!« optal se hosta.

»Já vstanu při svém. Talíř z mlíka polívky hajť mi ten pán přinese ha víc nic. Chléb nadrobit mám sám —.«

Číšník se usmál, ale v malíři hrklo. Věděl, jakmile se strýc špatně nasnídá, že se nálada jeho ještě zhorší.

»Musíte odpustit,« povídal proto zkroušeně, »kdybyste byl psal, byl bych na to pamatoval. Ale teď tu nedostanete zakudlenou polívku anebo vaši zamilovanou polívku s kofátký ani za milion.«

»Cože? Jakže? Ha to je potom Praha? Hani zakudlenou polívku tu nemají?«

»Ale víte co? Mléko! Snídejte mléko! Ano přineste hrnek mléka,« navrhol Pilař, i sám vstal a odběhl, aby v kuchyni strýci opatřil snídání. To ho také usmířilo, když sám Trávníček postavil před něj žejdlíkový hrnek mléka a polívkovou lžici v něm. Mléko sice bylo všelijaké, ale domáci chléb, který si nakrájel, dodal mu chuť i vůně. Skřivánka přestala bolet hlava, žaludek se upokojil, a když vyšli, i nohy se pomalu rozkřivaly, dostavila se i chuť na fajčíčku a strýc byl ve své míře. Pilař ho vedl na staroměstský rynek. Tam mu ukázal na radaici orloj, na dlažbě popravni místo českých pánů, pak i do Týnského kostela s ním musil, pak ještě k sv. Salvátoru i ke Křížovníkům, než dostal strýce šťastně na Karlův most. Těšil se na tu chvíli a nezklamal se. Skřivánek se opřel o zábradlí malého nábrežníka a hleděl před sebe jako ra zázrak. Hradčany tyčily se tu před ním. V modravé ranní páře jako v průsvitném závoji zvedaly se střechy, kopule, štíty a věže a nejvýše velechrám svatého Víta jako obr oježeným lžebenem chrámové lodí splýval přímo s oblaky.

Skřivánek zatahal Pilaře za rukáv: »Trávníčku, povězte! Je to, co vidím vopravducký, nebo jenom namalovaný? Zdá se mi to jenom, nebo je to živý?«

»To je, strýče, skutečnost.«

Malíři není co věřit. Rád si z člověka udělá Kašpara. Skřivánkovi však neuteče, nepustí ho z k.eští!

»Tak mě k tomu dovedte, ha hned,« poručil a sám už zahýbá na most. Vítá jej tam alej světců, tlačenice lidí, vozů, koní, jak na Karlově mostě po ránu bývávalo, a znovu trne. Obraz přesahuje každou představu, kterou o Praze si dělal. Ohromuje, skličuje, přímo ničí prostou duši starcovu. Síova není schopen, krok udělat nemůže, váhá, bojí se pustit do té tlačenice lidské. Neví, kam se dříve podívat, čeho nejdříve si všimnout.

Ale Pilař trpělivě stojí a čeká, až duše Skřivánkova nabude znovu rovnováhy, až si zvykne oko na velkolepost pohledu, ucho až se smíří s hučením řeky, rachotem vozů i šumem velkoměstského života.

»Ano, tuto je ten pravý pražský most,« dojatě si povídá strýc, obě ruce při tom do výše zvedne a oči se mu radostí i nadšením rozhořely, když pokračoval: »Ičko huž vím, proč se hu nás vo pouti říká: dnes je tu jako na prazkým mostě! Hale tuto není pravda, že tu na ňom rozmarýnka roste. Neroste, ha nemůže v tom kamení rost, pošlapali by ji.«

»A přece tu roste,« usmál se malíř. Vzal strýce za ruku a vedl ho k pilíři, na němž tyčilo se ohromné sousoší sv. kříže. Světlo jako veliký rubín hořelo tam v červené lucerně, živé květiny tam stály v květináčích, voněly, květy a mezi nimi zelenala se i v hrnku sazená rozmarýna. Skřivánek ji hned poznal a hned také ohnul koleno, spustil se na dřevěné klekátko, sundal beraničku a pozlacenou Kristus s výše skláněl svoji korunovanou hlavu k šedinám starcovým. I Pilař přitiskl se k starci a nevšímaje si proudu lidí, který se valil těsně kolem nich po chodníku, obnažil hlavu a cítil silný dojem, kterým zachvívalo se srdce starcovo. Skřivánek po chvíli se pokřivoval, vytáhl pytlíček s penězi, vložil celou korunku do pokladničky a povídá: »Trávníčku, Páměbů vám zaplať, že ste mi tudleto vokázal! Huž včera, dyž sem koukal na divadlo, myslil sem si, že větší krása huž hani možná není. Ha za tím haž decli se v člověku tají, dyž tudleto vidí.« A malíř podléhaje nadšení té prosté duše, sám plane radostí jako svíce, o Švéděch vykládá, ukazuje Staroměstské mlýny s obrazem, o roce osmačtyřicátém mluví, vede svého hosta k soše sv. Jána Nepomuckého, upozorňuje ho na Turka, o Brunčvíku vypravuje, až se ocitají na Malé Straně a kouzlo na chvíli mizí! Zmizely Hradčany, hrad, svatý Vít a jen zase domy a domy provázejí je cestou. Stourají Ostruhovou ulicí,*) zahýbají ke hradu, a když se ocitli spolu až u sochy sv. Václava, povídá najednou Pilař: »Tak, strýče, podívejte se na Prahu, abyste ji přece viděl.«

Skřivánek až dosud hledí jen před sebe a mlčky zrakem pohlcuje palác Švarcenberský, arcibiskupský i vjezd do královského hradu. — Teď se poslušně zastavuje a pomalu — jakoby nerad — otáčí hlavu a div že sára nezkaženě. Hruža ho obešla, strach ra něho pada! Proti slunci očima zamžikal, rukou si ie přetřel — ale obraz nemizel. Kam pohlédl, vyrůstaly věže, nadouvaly se kopule, ježily se komíny a střechy, svítala okna, bělaly se štíty a průčelí domů, k špičce zakalené obloze mdlou září sluneční táhly se pruhy šedého dýmu. Přivíral oči, jako by se bál pustit je, aby se rozletěly po těch kostrbatých střechách a věžích. Ustrašený stál před tím mořem domů, jehož konce neviděl a které si jaktěživ nepředstavil. Ať se namáhal jak chtěl, nikde nespátřil, jak byl zvyklý, modravé hory šumavské, odnikud nesmály se na něho zelené louky, nevlála se metající žita, nemračily se černé, dumavé lesy. Jenom nesmírné moře kamenné, jak o něm slyšal a čítal, leželo pod ním.

»Muj ty smutku! Tak to je Praha!« povzdychl si nahlas a už i ucho jeho vnímalo zvláštní rachot a hukot, jako by vzdálené bouřky. To kola povozů drnčela po tvrdé, žulové dlažbě ulic, řeka padala přes jezy, elektrická dráha cinkala a skřípěla v prudkých zákrutech kolejí, vlaky železniční hučely, zvony kdesi vyzváněly, jak parních píšťal a sirén, víření bubnů a trubek z kasáren — to všecho splývalo a mísilo se v jedinou, tajemnou řeč, ve velebnou píseň, která vystupovala sem k starci nahoru a kterou k němu mluvilo to kamenné moře, matka měst — Praha.

»Prchni, Antone!« znovu se ozval v něm bojácný hlas. »Prchni, dokajď čas! V tomle Babylonu se nevyznáš! Jako mákový zrníčko se tu ztratíš. Zdráv vodtud paty nevytáhneš« — a proto nahlas povídá: »Prach sakulente, Trávníčku milý, sem člověk srdnatýho srdce, hale tudle toho se bojím. Strach po mě šahá. Prosim vás, vedte mě rovnou na dráhu. Pojedu demů.«

»Vždyť nemáte ještě dědictví,« zasmál se Pilař.

»Pošlou je. Jako jindy je pošlou na faru.«

»Ale ta hanba! Vysmějou se vám, že jste přijel s prázdnou! A ujišťuji vás, dokud jsem s vámi, nic se nestane, vlásek na hlavě se vám nezkriví. Ten nehlavnější kostel jste neviděl, už jenom pár kroků od něho máme« mluví malíř a táhne Skřivánka do hradu.

XII.

Čtvrtý den už je z Prahy doma výměnkář Antonín Skřivánek. Hoví si ve své výměnici, nohy si maže arnikou, žaludek léčí česnečkou a teprve dnes v neděli se chystá ukázat se Borovnu a jít na ranní do kostela. Pozve všechny »oudy« dědictví, aby odpoledne po požehnání se u něho zastavili, že jim přivezl podíly. Měl ty knihy jako cihly narovnány na polici, a kdykoliv na ně pohlédl, jen si vzdychl: »Ty mi daly! Do smrti bych si nebul pomysll, že papír je tak těžký.« Bylo těch podílů asi dvacet — pro celou kolaturu — takže se do košíčku nevešly a musily strýci udělat v knihkupectví ještě důkladný balík.

Oudové se sešli odpoledne do jednoho, i sám pan farář přišel si pro svůj podíl a poptat se, jak se dědečkovi v Praze líbilo a jak je s obrazem sv. Martina.

Výměnkář seděl pyšně za stolem, zrovna zářil jako hrdina a vyprávěl, že to není jen tak lehké ject si do Prahy pro dědictví. Vzpomíná, co mu to dalo chození a vyptávání. Ani Trávníček to pořádně nevěděl, ačkoli mu ukázal členské listky. Vedl ho na Hradčany a tam teprve je poslali zpět na Václavské náměstí do knihkupectví.

»Hale nelituju toho,« zahořel náhle Skřivánek svěží dosud vzpomínkou. »Zrovna na tý cestě svý divy sem spatřil. Karlovo most, Hradčany, Prahu — ba taky nechčestí máiem by se mi budo přitrefilo.«

»Není možná! Nechčestí?« vzpružovali svoji pozornost hned posluchači.

Pokračování příští úterý

Perla

Jára Kohout

Au to boli! V zádech píchá!

Člověk smrká, kašle, kýchá!

**Napadla ho těla poroba,
zaručeně litá choroba.**

Doktor na to vážně pravi

v domě národního zdraví:

„Choří jsou režimu metla!“

Né abyste si to pletla.

I když máme svobodu

myslete na nehodu.

Cvakaj zuby a to strachy

Na léčení nejsou prachy.

Začátek je, inu arcí,

nejsou ani krve dárci.

Když vás pak do nemocnice

odvezou na trakaři,

kroutí hlavou naši chudí lékaři

a předpisují laciné léky.

Z tajemné doktorů Mekky.

Reknou, to co vi každý pekaři,

že slunce je nejlepší lékař.

A že zaručený prostředek

proto strnutí míchy,

je denně slunit se a válet se smichy!

Chichi, doktoři mohou předpisovat všechno, ale nesmí to nic stát. Protože peněz nemá stát. Je potřeba, aby Amerika pomohla nemocnicím. Nebo jiná cizina.

Jenda Vokoun byl převozník. Jak se teď začalo jezdit, letěl do Paříže utrácet a hýřit. Na Rue de la Paix si poručil v restauraci ušřice. Byly drahé, ale lahůdkové. Snědl je i se škeblemi. V noci se začal svíjet v bolestech. Ráno letěl do Prahy na nosítkách. Letušky ho obložily ledem. V nemocnici na Karláku mu lékaři, po rentgenovém vyšetření, rozřízli břicho. V tom okamžiku Jendu Vokouna potkalo štěstí. Doktoři mu našli v žaludku v jedné ušřici perlu. A ta zaplatila převoz z Paříže do Prahy a ještě Jenda věnoval nemocnici půl milionu korun za to, že jeho život byl zachráněn. Vokoun byl na televizi a československé aerolinky začali vozit houfně labužníky na ušřice. Tedy Západ pomohl a zase pomůže

**Přichut'
Evropy**

**Cerstvě varená jídla,
na která nezapomenete**

Pečená kachna nebo vepřová
Vepřové uzené
Obalované vepřové řízky
Knedlíky a kyselé zeli

Otevřeno 7 dní v týdnu
DJ v pátek a v sobotu do 2.00
10% sleva pro seniory po 1.30

Golden Prague

Drive Bayberry's
118 E. Green Street, Bensenville
(708) 766-5454

Britský špion "pátý muž" žije si v luxusu ve Francii.

Vivian Bird

Kdo to byl ten "pátý muž" - zrádce, který pracoval pro Moskvu, zatím co měl vysoké postavení v britském politickém systému? Dlouho hledaný "pátý muž" v klíče homosexuálních komunistických špiónů třicátých let, který hrál katastrofální roli v britské vládě během druhé světové války včetně doby bezprostředně po ni následující, je na živu a daří se mu dobře. Žije v luxusní vile na francouzské Riviéře s rozsáhlými pozemky, spolu s blondýnkou ve stáří poloviny jeho věku.

(Ti ostatní čtyři zrádci jsou Kim Philby, Sir Anthony Blunt, Guy Burgess a Donald Maclean. Všichni byli rekrutováni během svých studentských let na universitě v Cambridge).

"Pátý muž" se sám o sobě dobře postaral. Jeho totožnost? Není to nikdo jiný než John Cairncross, jméno velmi známé těm ze starší generace, kteří naslouchali radiovým bulletinům během druhé světové války a ihned po ní.

Cairncross zastával mezi jinými, velmi důležité místo sekretáře Lorda Hankeyho, vedoucího člena Churchillova válečného kabinetu a tak měl přístup ke všem státním a vojenským dokumentům. Cairncross postoupil z tohoto důležitého místa do signální výzvědné agencie Sifrovací a kódovací školy, která byla předchůdkyní GCHQ "naslouchacího střediska" a SIS (Britská výzvědná služba - British intelligence).

Na rozdíl od ostatních čtyř KGB agentů z Cambridge (kteří považovali Cairncrosse za společenského otravu a neotesance u jídelního stolu), Cairncross přišel z rodiny s prostým pozadím z Glasgow ve Skotsku, a tak mu chyběla je-

jich privilegovaná výchova a jejich t.zv. společenský půvab. Byl však oddaný cíli zničení Západní civilizace právě tak, jako ti ostatní, snad dokonce i více.

Homosexuální "estét" a tajný agent KGB Anthony Blunt, předurčil Cairncrosse k podvatné práci v KGB a byl s ním hněvem, když na homosexuálních večírcích poměrně neznámý návštěvník se pokusil obtěžovat mladého Cairncrosse. Od té chvíle Blunt vzal Cairncrosse pod svá ochranná křídla a po nějakou dobu s ním bydlel dohromady v Londýně.

Cairncross dostal brzy rozkaz z Moskvy - spojku byl Blunt - aby zanechal veškeré otevřené činnosti v komunistické straně a okamžitě aby vystupoval jako plně úctyhodný civilní služebník. Cairncrossovy schopnosti a, odtud také možnosti - byly rozpoznány od samého začátku Bluntem a šéfy KGB v Kremlu. Cairncross měl velké intelektuální nadání a při přijímací zkoušce Ministerstva zahraničí obdržel nejlepší známky ze všech kandidátů.

Cairncross, nyní šestasedmdesát let starý, dostal se v roce 1979 do popředí pozornosti tisku ihned po odhalení Blunta, jakožto dlouholetého agenta KGB, když bylo oficiálně oznámeno, že byl v roce 1952 odstraněn ze svého místa pokladníka se ztrátou pense, ihned po té, co byl přistižen při prozrazení tajemství. Bylo řečeno, že tato zrada se stala před válkou a její podstatou bylo předávání informací na politiky a státní zaměstnance Guy Burgessovi.

Burgess býval na Cambridge Cairncrossovým tutorem. Jak bylo dále řečeno, tyto informace byly předány mezi lednem a zářím roku 1939 a

Pokračování na straně 9

Izrael je nejen nenasytný, ale také nestydatý

Jaroslav Moudrý

Před několika dny proběhla světem zpráva, že Izrael žádá od Spojených států odškodnění za utrpení způsobené útokem, irackých střel. Dle některých komentátorů tamní vláda doufá, že odměnou za její "zdrženlivost" z vojenských aktů proti Iraku, bude sklízet peněžní odměny od Spojených států. Jak známo Spojené státy žádají přímo zoufale, aby se Izrael zdržel jakýchkoliv akcí a netají se svým uspokojením nad dosavadním chováním se Izraele. Opačné chování by mělo za následek rozbití tak draze a uměle skloubeného "spojenectví" ohně s vodou.

Jak známo, jakákoliv akce Izraele proti jakémukoliv arabskému státu bylo by porušením podmínky, pod kterou Egypt a Syrie, mimo jiných menších arabských zemí, vstoupily do Bushovy "koalice". Porušení této podmínky by znamenalo rozbití "koalice". Ovšem "Patrioti" obsluhované americkou posádkou na území Izraele, jsou již porušením této podmínky, jak musí vědět každý kdo studoval mezinárodní práva a logiku, či má pouze zdravý rozum.

Jako obyčejně, izraelská vláda si ihned uvědomila, že situace je přímo ideální, aby žádala od Spojených států kompensaci za své chování a tak izraelský ministr financí Izák Modai žádá prostřednictvím amerického vyslance Lawrence Eagleburgera, o **zvláštní pomoc ve výši 13 bilionů dolarů, splatnou v období příštích pěti let**. Modai řekl: "Myslím, že náš host, pan Eaglesburger rozumí velmi dobře, že není času na hraní si kolem dokola s nějakými politickými podmínkami či s úředním šimlem a že zařídí, aby pomoc byla udělena v plném žádaném obnosu a ne v několika splátkách". Jak vidíme, z období "pěti let" se stalo v několika snad minutách... a ne v několika splátkách..."

Ani slovo nepřišlo od pana Eaglesburgera, pouze mluvčí vyslanectví Don Difman se vyjádřil po ukončení schůzky, že zvětšená pomoc byla probírána na schůzi, ale nebylo dosaženo žádných rozhodnutí. Mluvčí Státního Departementu ve Washingtonu řekl, že žádosti bude věnována veškerá pozornost".

Po škodách způsobených osamělou střelou "Scud" v Ramat Gan, předměstí Tel Avivu, ministr obrany Moše Arens prohlásil: **"My jim odpovíme i když již nebude více obětí"**, což je zřejmým důkazem, že Izrael čeká jen na vhodnou příležitost, aby zasáhl a doufá, že Američany obsluhované protiletadlové střely "Patriot" a další letadlová loď u břehů Izraele, je ochrání proti jakémukoliv nebezpečí, samozřejmě za cenu americké krve, tak jak doufají Saudové a Kuwaiti. Jenže rozdíl mezi Izraelem na jedné a Saudskou Arábií spolu s Kuwaitem na druhé straně spočívá v tom, že **ti dva poslední platí za americkou krev, kdežto Izraelité nejenže tuto obět považují za samozřejmou, ale ještě si nechají zaplatit, pokud někdo by byl mešuge a věřil, že spojenectví s Izraelem má pro Spoj. státy cenu být i jen jednoho macesu.**

Modai žádá, aby Spojené státy zaplatily 3 biliony dolarů na krytí okamžitých válečných výdajů a dalších 10 bilionů v období dalších pěti let za výdaje, způsobené absorbováním sovětských imigrantů. Tož dle slov Madaie, Izrael je ve válce s arabskou zemí! A dále, od kdy jsou sověští imigranti židovského náboženství "válečnými výdaji" a co mají společného s událostmi na Středním východě, aby z tohoto titulu měla být Izraeli placená nějaká náhrada daňovými poplatníky Spojených států? V těch třech bilionech válečné náhrady, je **"naštěstí" zahrnuta ztráta jednoho bilionu dolaru v izraelském turistickém ruchu!**

Zde je nutno opět připomenout našim čtenářům, jak jsme již několikrát učinili, že Izrael je po dobu mnoha let spolu s Egyptem, největším příjemcem přímé hospodářské a vojenské pomoci v částce 3 bilionů dolarů ročně, z

celkové částky asi 10 bilionů určených celému světu. O nemohoucnosti prosté existence Izraelitů nemůže být lepšího důkazu.

Jedním z velmi zajímavých argumentů pro udělení řečené podpory v částce 13 bilionů dolarů je poznámka pana Modai, že pro zemi tak velkou jako jsou Spojené státy, se jedná o částku "vyloženě bezvýznamnou". Pan Modai by měl přijít do Spojených států a pracovat jako jiní, ne pouze ti, kteří se žijí hlavně z úroků a z úroků úroku, ale prací, opravdovou prací svých rukou a hlav, aby si mohl představit, že i pro zemi jako je Amerika, to jest pro daňové poplatníky, jedná se o astronomickou částku. Samozřejmě, že neopomenul žárlivě poukázat na 8 bilionů dolarů dluhů, které byly prominuty Spojenými státy Egyptu, aby byla zabezpečena jeho podpora v "Koalici proti Iraku", a že také jiní, včetně Turecka a Jordánu obdržely náhradu z Evropy a Japonska. Je mnoho vlád na světě, které rády prodají krev svým mladým občanům za své šilené alexandrovské, císařovské, napoleonské, marxistické a hitlerovské sny, o "novém světovém řádu", který se zrodil v jejich nevyvážených mozcích, za světovou vládu "velkého bratra" a splnění všech orvillovských představ, ale kolik je na světě zemí a politických vůdců, kteří si jsou vědomi, že jedinou cestou k zlepšení údělů i lidí je práce a šetření. Utrácení peněz cizích lidí, necht' byly získány z jakékoliv příčiny a jakýmkoliv způsobem, není ničím jiným než prostou krádeží.

Ovšem Modai není jediným, který věří v "ethické" oprávnění svých požadavků. Smutně proslulý Ariel Saron, ministr ubytování, který byl příliš radikálním i pro příliš radikální vlády Izraele, snící o nadvládě světa, také věří, že Spojené státy jsou dlužníky země "zaslíbené". **Žádá, aby Spojené státy nahradily izraelským pracovníkům mzdu za čtyři dny, které ztratili v důsledku raketových útoků!**

Tato fraška o novém způsobu vydírání není omezena jen na několik jednotlivců. Je zřejmě podporována určitou částí Izraelitů. Říkám, "určitou částí", neboť nemohu uvěřit, že by bylo tolik úchylných lidí na světě, kteří by si neuvědomovali bizarnost této situace. Tak vedoucí noviny Haaretz napsaly v komentáři k poslednímu "státnickému kroku" izraelské vlády, že **postavení v dnešní krizi "dává (Izraeli) morální a praktická práva, aby žádal zvětšenou materiální podporu od Spojených států"**.

O správnosti mého názoru na vyděračské chování izraelské vlády je do jisté míry podporováno poznámkou Davida Claymana, izraelského ředitele Kongresu amerických židů, že časování požadavku "mohlo být lepší. Spojené státy samy hledají příspěvky od přátelských států pro své vlastní válečné snahy. Na druhé straně je ovšem důležité, aby požadavky byly vysloveny ještě v době, kdy zdrženlivost Izraele je stále v paměti..." Zdůrazněná část poslední věty je opět jen dalším důkazem, že v podvědomí lidí leží pravé vědomí o skutečnosti, **kdo vlastně vede válku**. Tento psychologický zjev, který je typickým pro mysl lidí, ale jehož intenzita klesá s odstupem času, je důkazem, že lidé, často proti své vlastní vůli i když si toho nejsou vědomi, říkají pravdu.

Amerika nemůže věčně podporovat Izrael, nemůže mu věčně dělat patrona, nemůže věčně omlouvat jeho teroristické chování vůči jeho sousedům a nemůže věčně schvalovat jeho upírání práva na život národa, který žil v Palestině před jejich příchodem. "...Nelze věčně lhát všem lidem..." jak zní část moudrosti Abrahama Lincolna. Je zřejmé, že Izrael jen pokračuje na tradiční cestě své tragické historie. Vinit může jen sám sebe a ty, kteří zdánlivě v bezpečí používají jej jako berana.

Britský špion ...

pojednávaly o politickém názoru vedoucí britské vrstvy na nacistické Německo. Proto byly velice důležité pro Josefa Stalina. Když byl v té době vyslýchán MI-5, vnitřní bezpečností britských sil, Cairncross se přiznal, že předal informace Burgessovi potom, co měl neformální oběd se Sirem John Clovillem, tehdejšími asistentem osobního tajemníka ministerského předsedy Neville Chamberlaina a brzy na to tajemníka Winstona Churchilla.

Žil ve hrůze.

Když byly jeho špinavé skutky odhaleny Bluntovým doznáním, Cairncross nicméně naléhal, když byl dotazován novináři v roce 1979, že si nikdy neuvědomil, že by Burgess byl býval komunistou, natož tajným agentem. Řekl, že pouze "podával svůj názor na britské plány na ozbrojení. Od té doby co Burgess a Maclean uprchli do Sovětského svazu, on sám žil v "hrůze, protože všechno přivedl do nového světa.

Vládní kruhy odhalily, že Cairncross, bývalý potupený člen Pokladu, na rozdíl od Blunta, nikdy nedostal nabídku imunity ze soudního stíhání. Bylo rozhodnuto, že po tak dlouhé době, která uplynula ode dne činu, nestojí to za to, aby bylo zahájeno soudní řízení. Cairncross opustil zemi na začátku roku 1980.

Za dva roky později, od paty až po hlavu ošumělá figura objevila se u římského soudu. Byla obžalována z pašování peněz. Cairncross byl chycen, když se snažil propašovat částku v protihodnotě 26 tisíc britských sterlingů v hotovosti (v italských lirách) přes italsko-švýcarskou hranici. Byl odsouzen na jeden rok, pokutován ekvivalentem 43 tisíc liber sterlingů (opět v lirách) a 26 tisíc liber (v lirách) mu bylo zkonfiskováno.

Okamžitě mu bylo poručeno, aby opustil Itálii a tím zmizel ze scény s výjimkou příležitostných zmínek ve špionážních knihách. Nyní se opět vynořil na povrch, jakožto nejoblíbenější kandidát na titul "Král krísa".

Celá pravda byla nyní konečně řečena.

Je to bývalý agent KGB Oleg Gordievsky, který v těsné spolupráci s brilliantním historikem a odborníkem na špionáž Christopherem Andrew z Cambridge, konečně řekl celou pravdu o roli hranou Cairncrossem před válkou, ve válce a po válce, jakožto nejúspěšnější agent Moskvy, ve skutečnosti daleko úspěšnější, než všechny nepochybné "úspěchy", které ostatní čtyři zrádní Cantabrigianové byli schopni dáti dohromady.

Cairncross zaznamenal dva životní úspěchy pro své sovětské pány, v jejichž galerii hrdinů on stojí na předním místě. Byl to Cairncross, který pronikl k největším britským tajemstvím. Ta pojednávají o vojenských informacích na bitevní plány německé armády v roce 1943 - které Britové z nějakých důvodů nechtěli vědomě sdílet se sověty. A byl to Cairncross, který je byl schopen informovat o základnách Luftwaffe, armádních skupin a situaci v rozložení tanků, těsně před velkou bitvou tanků u Kursku v roce 1943, která s konečnou platností rozhodla výsledek války na Východě ve prospěch Sovětů a s konečnou platností vedla k ztrocení poloviny Evropy na celá desetiletí.

Jak profesor Andrew opětovně zdůrazňoval během nedávného dokumentárního programu na televizi, když poprvé odhalil Cairncrosse jako "pátého muže", bitva u Kurska byla rozhodným okamžikem v historii Evropy. Kdyby Cairncross nenabyl přístupu k britským tajemstvím, SSSR by byl zničen místo toho, aby Západ musel čekat dalších 50 let na vnitřní se zhroutil Sovětů, které toho (zhroutil) konečně docílilo.

Rozhodný okamžik v historii.

Byl to odporný pohled na patolizalského Cairncrosse v zahradě jeho elegantní vily, zatím co jeho plavovlasá milenka (udržovaná z důvodu vystupování?) poletovala kolem v pozadí, jak fňukal a mával svými rukama, jakožto v bezmocné snažné prosbě, ale konečně kokaže přiznání: "Ano, Kursk byl nejrozhodnější okamžik v historii".

Další velká rána vedená Cairncrossem, dle Gordievskyho, bylo jeho posláni podrobností Moskvě o anglo-amerických plánech na vývoj továrny na stavbu atomické bomby. Tím se stal Cairncross prvním atomickým špionem.

V průběhu televizního exposé Cairncrosse, také ostatní krysy vylezly ze zdi, stále čilé a plné života, stále veselé bez svědomí a vedoucí pohodlné. blahobytné životy, když si vzpomínaly na staré zlaté časy. Do nich je nutno zahrnout Michaela Straighta - Američana a blízkého společníka "Pěti na universitě v Cambridge. Straight byl presidentm Socialistické společnosti na universitě v Cambridge v pozdních třicátých letech.

Další z těchto krys je Leo Long, žák Blunta na Trinity College v Cambridge, který pracoval v Britské válečné vojenské výzvědné službě.

Gordievsky tvrdí, že Long je sovětským špionem pod krycím jménem "Elli" a vysoko v hierarchii zahraničních agentů KGB. Definitivně Long se tvářil úskočně a zřejmě se potil pod záplavou otázek.

Pravděpodobně nejironičtější pokroucením vši té vnitřní hniloby britského životního zřízení byl opatřen odhalením v běhu programu, který odkrýval "pátého muže", že Anthony Blunt, dlouhodobý a ve vysokém postavení se nacházející předák kruhu britské královské rodiny, se kterými si vyměňoval dary a byl jejich častým hostem na vikendech, obdržel jednou od stárnoucí královny Mary dárek k vánocům. S ním obdržel v obálce dopis, ve kterém ho královna žádala, aby balíček otevřel co nejopatrněji. Když tak učinil ukázalo se, že dárkem byla dámská kabelka.

Přel.: J.M. (Spotlight z 7. a 14. ledna 1991, str. č. 34/35)

VSEM MILOVNIKUM
CESKEHO A SLOVENSKEHO
UMENÍ A HISTORIE

INTRODUCTORY OFFER
PRESIDENT HAVEL MEDAL

Gifts of Czechoslovakia, a division of AMCEK Corporation (Washington, D.C.), is pleased to make available for the first time in the United States and Canada, an exclusive issue of the President Vaclav Havel Commemorative Medal - produced by the Kremnica Mint in honor of the Peaceful Revolution of November 1989 in Czechoslovakia, and specially authorized by the President's Office. Actual size is about the same as a Silver Dollar.

These deeply engraved and brilliantly detailed medals (depicted in photos above) are outstanding and unique examples of the renowned art of Czechoslovakian minting, from one of the oldest and greatest mints of all Europe. Since the fourteenth century, the Kremnica Mint has traditionally produced coins which were the legal tender for a number of countries in Europe, gold florins which artistically rivaled the famed coins of Florence and medals of exceptional quality designed by the most famous of Czech and Slovak sculptors.

These medals are offered in highly polished, proof quality silver plate (1 1/2" diameter) at a special introductory price of \$19.95 each plus postage and handling. This introductory offer is good only until March 31, 1991, and only so long as the limited supply lasts.

By special arrangement with the Kremnica Mint and Zlatnictvi Frantisek Vomaeka (whose family has a tradition of over 100 years in fine jewelry making), limited editions of the President Havel medal have been produced exclusively for AMCEK in series of under 900 pieces each. Each piece is stamped on the edge with its individual registration number and handsomely boxed with a Certificate of Authenticity confirming the total number of pieces in the limited edition and the authorization of the President's Office.

This offer is made at this special introductory price to acquaint fine medal collectors and persons with a special interest in Czech and Slovak history with the unique work of the Kremnica Mint that will be available exclusively through Gifts of Czechoslovakia. Gifts of Czechoslovakia will shortly announce a new Historic Figures Limited Edition of five exquisitely crafted coins representing some of the most notable figures of Czech and Slovak history - King Vaclav (Wenceslas), Jan Zizka, Charles IV, Jan Hus and Jan Amos Komensky. Further exclusive series on great Artists and Sports Heroes will follow.

Use the form below to place your orders or get further information.

MAIL TO:
Gifts of Czechoslovakia
P.O. Box 21462
Washington, DC 20009
(Please print)

NAME _____
ADDRESS _____
CITY _____ ST _____ ZIP _____
PHONE # _____

Please send me _____ Havel Medals
(number)

Enclosed is my Check or Money Order
in the amount of \$ _____ to cover
price of \$19.95 per medal plus \$3.00
per medal for postage and handling.

Please send more information on
Historic Figures and other Series.

MAKE PAYABLE TO: GIFTS OF CZECHOSLOVAKIA (NO CASH OR COD'S)
PLEASE - - - INCLUDE CHARGE OF \$3.00 PER MEDAL FOR HANDLING

Bližní a soud Boží

Navždy odešl nám drazi, milovaní
tam, odkud se nikdo více nevrátí.
Sejdeme se s nimi až po zmrtychvstání.
Dobré skutky Bůh všem štědře odplatí.

Tam vydáme počet ze zlých, z dobrých činů,
až budeme stát před soudnou stolicí.
Každý, kdo byl stále věrný Hospodinu,
nebeský ráj spatří krásou zářící.

Na ně z Jeho trůnu splyne požehnání,
s anděli se budou věčně radovat.
Nad hříšníky bude Bůh mít slitování,
budou-li včas žiti vin svých litovat.

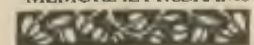
Na zločince čeká věčné zatracení.
Nikdy nevyjdou už z pekla věčnosti.
Za duše v očistci prosme při modlení,
by dřív dočkaly se Boží milosti!

Josef V. Tománek

Death is forever.

Heart disease
doesn't have to be.

THE AMERICAN HEART
ASSOCIATION
MEMORIAL PROGRAM

American Heart
Association

This space provided as a public service

JEDINA ČESKA BANKA
The Berwyn National Bank
7112 West Cermak Road
Berwyn, Illinois
(708) 788-4700

Člen FDIC
OSLAVUJE 52 ROKU

Bus. opptys

Distributors

Wanted for eastern Europe, consumer and industrial products. Join International Network.

Write:
A.C.E.
P.O. Box 34631
Chicago, IL 60634-0631

Hledá práci

41-letý Čech hledá práci i jako opatrovník dětí neb starších lidí v Berwynu a okolí (znalost angličtiny malá). Volejte:

788-6488

PLUMBIR - PLUMBER

Hledám práci, kdykoliv a kdekoli. Jsem vyučený v starém kraji.

Tel.: (312) 226-3103

Hair stylist wanted

in Park Ridge with following
Up to 60% commission
Call: (708) 253 - 4541

Kde možno koupit HLASATEL:

- Austin a Čermak Rd. Cicero — stánek
- Miloš Pancner 6038 W. Čermak Rd., Cicero
- Prague Sausage 6312 W. Čermak Rd., Berwyn Pouze nedělní
- Redakce Hlasatele 6426 W. Čermak Rd., Berwyn
- Fred Pancner 6514 W. Čermak Rd., Berwyn
- Hon Oak Park & Čermak Rd. Berwyn — stánek
- 26th & Ridgeland Berwyn, stánek — nedělní
- Čermak Rd. & Ridgeland Berwyn, stánek — nedělní
- Čermak Rd. & East Ave. Berwyn — stánek
- V New Yorku: Candy Store 1437 - 1st Ave., New York, NY

- Americké velvyslanectví v Praze

MIKI SPIGL

Cermak Road Realty
6226 záp. Cermak tř.
Berwyn, Ill.
č. tel.: 484-4800

◆
LOCKPORT - nová ranch,
8 pokojů, 3 ložnice, 2 koupelny,
garáž na 2-1/2 aut,
pozemek čtvrt akru.
Cena \$ 159,900

◆
HARLEM, blízko Čermak Rd.
pětirodinný dům, dvouložnicové by-
ty, 5 ledniček, 5 kamen, 5 aircondi-
tioners, pračka, sušička,
automatický systém na kropení
trávníku.

Roční příjem \$30,060.

◆
LOMBARD, IL.
Třípokojové kondominium blízko
nákupního střediska Yorktown. Dva
basény, security system.
Pouze \$56,000

APARTMENT FOR RENT

Cicero: Vic. 21st & Central, 2nd fl., 2 bdrms
\$430.00/mo. Plus Sec deposit. Immediate oc-
cupancy, incl. kitchen appliances and heat. 2
bl. to Cermak Bus & Douglas El. 1 bl. to Jewel.
No pets. Phone 9 - 4. for appt. M-F.
(708) 656 - 3250

Auto for sale

Is it true Jeeps for \$44. through the
U.S. Gov't? Call for facts!
504-649-5745 ext. S-10654

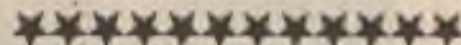
Hledá se kniha

od Vladimíra Klácela:
"VĚČNÝ KALENDÁŘ"
čili kniha Svojanovská Skládala
a v květnu 1877 dokončil
Klácel.

Pište do redakce Hlasatele

Looking for a mature, experienced
person to take care of our 2 yr. old girl
in our La Grange Park home. Full-or
part-time, English speaking, own
transportation. Nice Slovak family.
Tel.: (708) 579-5129

Apt. for Rent

CICERO
1 1/2 rooms \$285,-
2 1/2 rooms \$295,-
4 rooms \$400,-
Plus security deposit, heat included,
stove and refrigerator. No pets.
Austin Arms apartment c/o Central
Federal savings.
708/658-5000 ext.235 Bob

Co je diskuse...

mezitím, když svolíte, podal aspoň pomocnou ruku. Beru si s vámi do rukou anglickou rukověť: "Výchova k demokracii. Dostal jsem ji jednou v exilu, myslím, od bývalého náčelníka československého Skauta, Věna Fandrlíka, který ji rád používal k přednáškám na letních skautských táborech. Já jsem z ní pro vás vybral tu kapitolu, která mluví o diskusi..."

Co je smysl diskuse? Jen ten, kdo se naučí správně myslet a mluvit, dosahuje dospělosti ducha. V diskusi se pátrá společně po pravdě. Jednotlivec dosáhne zřídka kdy nejlepšího výsledku. Lepší řešení vychází povětšinou z výměny názorů mnoha lidí. No a názory si lidé vyměňují v diskusi.

A jaká je cena diskuse? Diskuse zabráňuje jednostrannému myšlení. Různá stanoviska účastníků diskuse vysvětlují vždy dané téma s několika stran. Největší cena diskuse je v tom, že každý diskutující usiluje na společné cestě o vlastní myšlení a o vlastní formulace, které pak váže s myšlenkami a formulacemi ostatních. V tom okamžiku se mění diskuse v čin.

Diskuse vychovává k myšlení, k tomu, abych uměl dobře naslouchat, klást otázky a odpovídat.

Protichůdné názory, otázky a kritika vybrušují naši schopnost - rozpoznávat, rozlišovat. Diskuse, opravdová diskuse pomáhá léčit lhostejnost, nevědomost, předsudky, nedorozumění. Diskuse chrání před jednostranností a tlumí extrémní názory. Diskuse je vysoká škola společenských ctností, zvláště pravdivosti, spravedlnosti a kamarádství.

Jak diskutovat? Za 1) diskutovat znamená sdělovat a přijímat. Proto pěstuj svou řeč i sluch. Za 2) Služ pravdě. Proto nemůžeš být nikdy neutrálem, ale můžeš být objektivní a tolerantní. Za 3) Nepřemlouvej, ale přesvědčuj! Za 4) Na každou diskusi se pečlivě připrav. Promysli si předem body, o kterých se bude mluvit. Přemýšlej už napřed o tom, s kterými názory budou diskutující souhlasit a se kterými ne. A které jsou správné! Za 5) Nikdy nemluv příliš hlasitě a ani potichu. Za 6) Mluv a mlč v pravý čas.

V diskusi se vždy vyjadřuj jednoduše, jasně a zřetelně. Opírej se pokud možno o skutečnosti, které často působí přesvědčivěji než krásné ideje. V diskusi nezabíhej nikdy daleko a zásadně se vyhýbej otřepaným frázím. Vol vždy smysl věci. A nikdy nechtěj hrát za každou cenu první housle.

A co opravdu získám diskusí? Za a) Diskuse podporuje úctu před míněním druhého. Za b) formuje náš takt. Za c) rozvíjí naši odvahu přednést otevřeně naše mínění a umět je hájit. A za d) Diskuse vychovává nutně k demokratickému myšlení.

Nezapomeň: Demokracie není jenom státní forma nebo politická či ideologická teorie. Především je to životní forma, jakýsi společný statek, který se zobrazuje v tom, že všechno společné se může společně ve svobodě prohodit, dohodnout a zodpovědět.

Podporujte Hlasatel

Máte zapláceno předplatné?

Pomáháme Československu

Máme na skladě prvotřídní
Lyže - běžky

značky "Polar" v délkách od 180 do 215 cm.

Dodáme na vaši adresu za výhodnou cenu.

Další zásilka laminátových lyží značky "Svoboda" v červeno-modro-bílých barvách je na cestě v modelech - dle našich specifikací - pro začátečníky, turisty nebo závodníky. Volejte:

MILVO Sales Corporation
(516) 384-1122. Fax: (516) 384-1148
Miloš B. Vobořil, majitel

Překládám do angličtiny legální
doklady školní a osobní
notářsky ověřené.

O. KOVAR

Pište na adresu:
P. O. Box 313
Riverside, IL 60546
nebo volejte:
(708) 442-7115

Seznámení

Strojní inženýr, 42. katolik, dobře sit.
hledá ženu ctící tradici, morální hodnoty,
která nemá vlastní děti a chtěla by být
dobrou mámou dětem 13 a 11 let. Jsi-li
štihlá, vzdělaná, asi 30 let, napiš Jirkovi
Foto vítáno.

P.O. Box 91141
Industry, CA 91715-1141

Pokrač. z min. čísla

PhMr. Antoník Balek

Zdůrazňovali

chudost české vzdělanosti - odpovídá jejich duchu, když si nedokázali uvědomit, že sami svojí násilnickou sveřepostí přivedli český národ právě oni k této chudobě. Když pak nastávalo obrození národa a když nastalo toto obrození, které záračně vytrysklo z neposkrvněného genia lidu, vykřikovali posměšná a urážlivá tvrzení, že čeština vlastně ani není jazyk schopný vyjádřit vznešené, učené a pokrokové myšlenky a pojmy. Že je to jen podřadná řeč rabů, otroků, nádeníků a služek. Každý, kdo tyto německé nenávisti vyvracel literární nebo vědeckou prací, byl posmíván, zesměšňován a přehlížen - ve společnosti, zato však pečlivě špiclován policajty, ohrožován existenčně i fyzicky německými nacionály. Českého žurnalistu umožili vyhnanstvím, českou spisovatelku týrali tím, že po všech čertech honili služebně jejího manžela, českému vědci znemožňovali i soukromě učit česky.

Jak by bylo možné vypsát krátce všechny křivdy, bezpráví, vykořisťování, ponižování, vyděračství, odnárodňování - prostě nepřátelství důsledné, kruté, nesmlouvané, systematické, promyšleně organizované, cílené, státní, administrativní, policejní a náboženské. To zvláště od doby, kdy odvěká německá výbojnost, bojechtivost, bezohledná krvechtivost začala dostávat přímo vědecké základy. Nejruznější němečtí nacionální šovinisté rakouští i říšskoněmečtí vypracovávali podrobné a důkladné plány a vynalezli metody, které lze souhrnně nazvat "drangnachostenové" podle hesla, které se kromě jiných - i takových, podle nichž Václavské náměstí budou dláždít českými lebkami - stalo vůdčí myšlenkou: Tlak na východ! Ovšem slovo tlak není dostatečně výstižné. Výstižnější by bylo přeložit slovo drang - jako útok, případně heslo přeložit aby vystihovalo svůj smysl: Drát se na východ - přes mrtvolu Slovanů!

Vynechávám připomínky mnoha dalších agresí, ale nemohu zcela pominout zmínku o dávných tragediích našich bratří na východ od Labe a v Pobaltí. V tom, jak se Němcům podařilo je vyhubit - jsou o tom podrobná svědectví německých kronikářů - mají všechny generace Němců od té doby dosud stálý vzor jak by bylo možné a vhodné zbavit se nás, Poláků, všech Slovanů. Jaká byla např. "metoda"? Zajisté už tehdy "mírová". To je metoda všech násilníků. Silniční lupič zařve: Ruce vzhůru! Peníze nebo život! Také dává přednost "mírovému" řešení, které spočívá v tom, že se přepadený nebrání, ale vydá se do rukou raubířů - v míru a pokoji. Přijde nejméně o majetek, často i o život. Bodrci, Drevané, Stodorané a ostatní Polabané, stejně jako Pomořané a Srbové (jejichž malý kmen žije dosud v Lužici), stejně jako my v Mnichově, přistoupil na "mírové" řešení. Oni přišli v míru a pokoji úplně o všechno, nám už při tom mnichovském mírovém řešení sahali po hrdle. Teď by si podobnou pozici, z níž by měli podobnou možnost, chtěli obnovit! Když nebylo možno Bodrci a ostatní zlozlat ohněm, mečem a křížem, bylo jim nabídnuto mírové jednání. Také německý genius a budovatel tisícileté říše hulákal do světa, že nechce válku, že chce "spor" vyrovnat "mírovými" prostředky. Tento krvavec, když řval, že chce mír, myslel "jen" na to, aby se před ním ostatní plazili v otrocké pokoře jako bezprávní rabové. To jsou ty odvěké, tolikrát opakované, tedy dobře vyzkoušené "mírové" metody.

Všechno to je pro nás strašlivou výstrahou, poněvadž chceme žít. A nechceme se jen v míru a prý v zájmu evropského, či dokonce světového míru poddávat raubířským metodám kohokoliv. Chceme žít ve skutečném míru, bez věčné hrozby poroby a vyhubení. Naše mnohověké zkušenosti jsou výstrahou, abychom se nenechali jako třicet bodrcových knížat a náčelníků, kteří byli "mírotvornými hostiteli" nejdříve oplíti jim neznámým nápojem a pak zcela obyčejně ve spánku podřezáni. K velké a slavné hanbě nejslavnější, kulturu a nejsvětější kříž šířících nejhanebnějších podvodníků. Neprodáme tedy naši vlast za mísu čocovice a dáme si pozor na každého z nás, kdo by se o to chtěl z hlouposti, nevědomosti, či zbabělosti a podlosti pokusit. Mohl by to být také bláhový pokus pramenící z nemístné, daleko předčasné představy, že svět je náhle na naše vroucí přání mírumilovný, křesťanský milosrdný a hlavně, že německá tisíciletá hrozba je jen nepravdivým snem, který se náhle proměnil ve zcela pravdivou, skutečnou německou lidumilnost, která dokonce bude platit i pro Čechy, jen co se pokorně omluví.

Při všech úvahách o minulých protivenstvích, která k nám přicházela tak hojně ze západu, severu i jihu a dokonce i zvnitřku našeho státu, nám tedy přichází na mysl také osud všech ostatních slovanských národů. Nehodláme pěstovat panslavismus. Ale dějiny nás poučily, že zatím neustaly ve svém dosavadním chodu, t.j. že český národ je nadále ohrožen německým tlakem. Nejen tlakem mnohonásobně početnějšího národního celku, ale i výhrůzkami, které po celá desetiletí po 2. svět. válce z Německa zaznívaly. Nikdo zatím nevyvrátil starou zkušenost, která se několikrát - naposled v hnědém - opakovala: Mezi Němce při jejich přirozené povaze stačí hodit pár demagogických hesel, a jsou opět "Ein Volk, ein Reich, ein Führer"! A zvednou prapor výboje! A kam jinam - než Drang nach Osten! Z mnoha souvislostí a skutečností neváháme připomenout ještě např. toto: Po 1. světové válce existovaly hned tři (nepočítáme-li Gdaňsk), tři německé státy - Reich, Rakousko, Švýcarsko. Kterýkoliv Němec, kterému se v tom německém státě, ve kterém žil, nelíbilo, měl možnost se vystěhovat do některého z dalších dvou. Češi měli pouhá dvě desetiletí, po staletích konečně zase jediný svůj stát. Všichni víme, jakým způsobem se zde uhostila německá menšina, původně dokonce zvaná českými panovníky. Ztratila pojem o tom že je hostem v jediném státě Čechů a počínala si zde dokonale panský. Odvěky proslulá česká holubičí povaha snášela trpělivě své německé spoluobčany, až nechybělo vědomí, co všechno český národ ve své zemi od původně zvaných hostů, kteří sami svojí rozpínavostí se stávali nezvanými, vytrpěl. Nechybělo ani vědomí nepřetržitých násilností a protivenství, kterých se domácí i sousední, rakouští i říšští Němci na českých odedávna dopouštěli.

Jak vypadalo utlačování Němců v Československu? Německá menšina měla úplně školství včetně vysokých škol, stálá divadla, všechna možná kulturní zařízení. Nedokázali jsme dokonce ani v samostatném státě zamezit pokračování germanizace. Přesto se menšina necítila dobře - prostě proto, že germánská panovnost nesnášela, by někde nehrála první housle. Nevývodila z toho logický závěr, nevystěhovala se do některého ze tří německých států. Považovala za zcela samozřejmé osobovat si právo pro svoje dědičně chorobné choutky pánů, pro svoje zločinné, odedávna plánované drangnachostenové cíle rozbit ten jediný stát Čechů uloupením pohraničí, čimž - jak si musela být vědoma - ho smrtelně ranila, zmrzčila. S nestydatou věrolomností zhltila, spolu se svými velkoříšskými soukmenovci i zbývající zubožený stát Čechů. A Češi sami byli v této své vlasti národem, který pro sebe vyžaduje ve všech směrech právo být ctěný a první, nectně zatlačování do pozic

Pokrač. na str. 12

SDRUŽENÉ ČESKOSLOVENSKÉ ORGANIZACE Chicagské oblasti

srdečně Vás zvou na

XXXIII.

Representační Ples

který pořádají
v sobotu 9. února 1991

v Grand Ballroom Drury Lane, Oak Brook, 100 Drury Lane, Oak Brook, IL. Uvádění debutantek XXXIII. Rep. plesu s tanečním pořadem mládeže hudba tanečního orchestru Eddie Woods. Kokteily v 6.00 hod., večeře v 7.00 hod. Vstupné 40.00 dolarů za osobu, včetně vstupu, Prime Rib večeře s příslušným množstvím vína. Večerní úbor žádoucí. Předprodej vstupenek a rezervace stolů u Fy. Weber Travel Agency, 6805 W. Čermák Rd. Berwyn, IL. Tel.: 708-749-1346

Navštivte svobodné ČESKOSLOVENSKO 1991

Nyní bez víza a povinné výměny.

Každý měsíc máme 3 skupinové odlety do Prahy a Bratislavy za nejnižší ceny

Levné ceny do evropských měst

PRAHA	621.00	FRANKFURT	389.00
VÍDEŇ	489.00	MNICHOV	498.00
LONDÝN	349.00	PAŘÍŽ	389.00

Pronajmutí aut v Evropě za velmi výhodné ceny.

Za sluncem a příjemnou pohodou.

Jeden týden pobytu, letenka a hotel od:

JAMAICA	379.00	MEXICO	379.00
ORLANDO	329.00	HAWAII	753.00

Zavolejte o podrobné informace

WEBER TRAVEL AGENCY

6805 W. Čermák Road, Berwyn, IL. 60402
Tel.: 708-749-1333

Omluvte se tzv. sudetským...

podřadných rabů odsouzených k vyhubení.

Podtrhl jsem jen zlomek z těch po celá staletí neradostných a před rokem 1945 hrůzných let našeho soužití. Když ta hrůza opadla, ozvala se neodbytná otázka "a co dál"? Může se někdo divit, že po všech těch staletých zkušenostech, které náš malý národ (nebyť věčných vražedných zásahů z německého prostředí, mohlo nás být mnohem více!) měl, mohl najít jinou možnost jak si zajistit nejen zvenčí, ale dokonce i zvnitřku stále ohrožovanou existenci, než prostým vystěhováním nepřátelských dřívějších spoluobčanů? To nenávislné německé nepřátelství proti nám - na život a na smrt, jak doufám, můžeme všichni považovat za nescísněkrát dokázané. Bohužel, nelze to jinak nazvat: Nenávislné nepřátelství! Zažil jsem to jako kluk v Liberci, ještě před tím, než parteigenosse Henlein začal klást svoje podkopy. Když jsem se zeptal v elektrice průvodčího na cestu, prskl nenávislně: fršté ních, bémiš, du bledsinn - nerozumím bémiš (to bylo to nejpotupnější pojmenování pro nás - der bíme nebo bémák) - něco jako Čechoun, nebo jakou si lze vymyslet opovržením hodnou nadávku pro méněcenné, ba bezcenné české čery). Přidat ještě cosi, jako ty blbe, nebylo myšleno jako běžná sprostota, ale jako nerozdílná vazba k tomu "bímovi". Německému nacionalovi odedávna nestačilo použít jen nějaké běžné urážky. Řekl-li "bíme", musel nutně přidat ještě nějaké kulturní epiteton, nějakou sprostou ozdůbku, která povznášela jeho přirozené sebevědomí a nadřazenost nad tí "bímem" do vyšších sfér. Tak jsme svoje německé spoluobčany utlačovali, že si mohli dovolit nejen takové výpady, ale i mnoho jiných urážek a drzostí. Pochopitelně, když mne později pro nic za nic dostali do drápů jako gestapáci - ať už sudetáci, nebo urgermáni z říše, bylo to ještě o něco dokonalejší, kulturnější. Jediný titul pro nás byl: Tú bímišr sauhund - ty český sviňský pse! Nejraději nás tak oslovoval "dozorce Max, pocházející z Liberce.

Reminiscensí by bylo bezpočet. Pan bavorský premiér, ale i mnozí zapomětliví a přelaskaví u nás, budou ještě muset nějaký čas počkat, než my, kteří to pamatujeme, a ti, jimž to vypravujeme a ještě budeme vypravovat, vymřou. Historie jedné urážky kluka - bíma a jednoho "osloveného" študáka v gestapáckém kriminále jako "bímišr sauhund" je ovšem směšně málo z nekonečné velehory urážek a utrpení jediného Čecha, který i tak vlastně jen z dálky ochutnal hnědou kulturu. Vždyť je ještě v r. 1990 živ - takže: Nač si vlastně může stěžovat? K těmto mým vlastně nepatrným epizodkám si musíme přimyslet dantovské a apokalyptické trýznění, která museli podstoupit statisíce jiných. Dva pohledy do historie si nemohu odpustit - do historie jiných končin, která nicméně není cizí naší "problematice".

Po 1. světové válce došlo ke dvěma velkým pohybům lidí v Turecku. Tehdy si domácí páni vyrovnávali účty s národnostními menšinami, které oprávněně byly nespokojeny s tureckou nadvládou. O jakémkoliv aspoň miniprávu, kterého by se jim od Turků dostalo nemohlo být ani řeči. Prostě se s nimi zacházelo jako se zcela bezprávnými, s Armény na východě, s Reky na západě, na pobřeží Malé Asie. Kolik Arménů Turci povraždili v akcích, které se podobaly loveckým zátahům na škodnou, se přesně neví. Střízlivé odhady mluví o dvou milionech. Další statisíce uprchli na sever od Kavkazu. Z maloasijského pobřeží vyhnali Turci téměř dva miliony Reků. Ani to se neobešlo bez násilí, i když to nemělo takový rozsah jako v Arménii. Nejen naši bývalí němečtí spoluobčané, ale i my "si můžeme gratulovat", že k takovému tureckému vypuzení německé menšiny nedošlo po r. 1945 u nás. Bývalí "naši" Němci si mohou gratulovat proto, že ne jeden z nich by neměl ještě po desetiletích možnost štvát proti nám a dělat ze sebe nevinného mučedníka, poněvadž by byl dávno bradou vzhůru. A my si můžeme gratulovat proto, že jsme v podstatě udrželi na uzdě oprávněnou nenávisť proti našim katanům, utlačovatelům a budoucím likvidátorům. To všechno díky naší holubičí povaze: Jakými hanopisy a hanokřiky, jakým štváním a hlásáním drangnachostenové nenávisti by nás byli všichni ti "nevinní" po celý ten čas zahrnovali, kdybychom byli věci řešili tak jednoznačně "po turecku"! I tak jsou těch štvanic a nás zatracujících obviňování celé hory.

Další nevynechatelná poznámka! Nejsem stoupencem hesla "když se kácí les, litají třísky". Nesmysly tohoto ražení nelze nic vysvětlit, ani omluvit jakékoliv násilí. Je dost pravděpodobné, že po válce, kdy do pohraničí pronikaly různé živly - buď plné ještě hořkosti, nenávisti a pomstychtivosti - vězňové z koncentračních táborů a kriminálů, ale i skuteční kriminálníci, došlo k případům nezákonností a surovostí proti některým Němcům. Kolik jich asi bylo? Tisíce, desetitisíce? K tomu otázka: Kolik jich spáchali během okupace Němci na Češích? Statisíce! A to byla jen záloha na to, co mělo následovat po vítězné válce...! Přesto však jsem pro to, abychom se za ty snad desetitisíce poškozených omluvili. Pod jednou podmínkou: Ze se německý národ omluví a zapřísáhne za miliony obětí, které se za třináct minulých století vyžádaly jeho vpády k nám a jeho vládnutí u nás. Za všechna příkoří, včetně dvoujnásobného uloupení kusu Českého království. Za nelidská gestapácká

opatření uplatňovaná u nás za druhé svět. války.

Jiná, než gestapácká opatření zde totiž říšská vláda neuplatňovala. I každé nicotné správní opatření čpělo zrudným gestapismem.

Kdy budete, pane bavorský premiére, připraveni, abychom si někde na státní hranici vyměnili příslušné noty a na stvrzení věčného odpuštění a míru se políbili? Česká delegace prohlásí, že se omlouvá těm tzv. sudetským Němcům, na nichž se Češi dopustili násilí. Bereme na sebe vinu těch, kteří jednali pod vlivem těžkých křivd, kterých se Němci dopustili na nich a jejich blízkých, stejně jako vinu úchylných fanatiků, kdo se v krátké době nedokázal zbavit vysvětlitelných a odůvodněných záporných emocí. Věchny tyto viny odsuzujeme. Do své omluvy zahrnujeme i kriminální zločince, kteří se vždycky při takových překotných událostech vynoří odněkud z temnot. I když násilí, kterého se event. Češi na Němcích dopustili, se ani v nejmenším zlomku nerovná tomu násilí, kterého se před tím po tisíc a třista let, a zvláště v letech posledních dopouštěli Němci na Češích, upřímně litujeme, že jsme byli původci takových činů. Chceme zapomenout i na to, jaký surově nelidský osud tzv. sudetští i říšští Němci Cechům chystali. I tyto neuskutečněné plány byly zločinem. Dovede si vůbec někdo představit, jaké hrůzy prožívá nevinně k smrti odsouzený? Český národ žil v podobné hrůze, když se z tajných pramenů dovídal, že je rovněž odsouzen k smrti. Byl snad něčím takovým, co si zasloužilo smrt, vinen? Bylo nebo nebylo zločinem udržovat celý národ v hrůzách nevinných k smrti odsouzených?

Přes všechno, co jsme zde stačili připomenout i to, co jsme nestačili, chceme se všemi Němci žít v míru a v korektním sousedství. Poněvadž však zatím není možné zapomenout na všechna bezpráví, kterých jsme v minulosti byli obětí, a k nimž jsou v německém národě dosud dány bohaté, denně dokazované předpoklady, vyhrazujeme si být ještě po několik generací ve střehu. Až nám mnohaleté zkušenosti potvrdí, že Drang nach Osten, a všechno, co s tím souvisí, je beze zbytku dávnou minulostí, pak definitivně uvěříme, všechny výhrady odložíme. Doufáme, že plánované budování evropského společenského domu tento předpokládaný příznivý vývoj k věčnému pokoji mezi oběma národy uspiší, potvrdí, zaručí.

V budoucím evropském domě nechceme nic víc, než jeden byt úměrný početnosti našeho národa, v historických hranicích bezpečný vůči všem sousedům.

V jistém smyslu bylo vysídlení tzv. sudetských Němců z CSR konstruktivním činem, k němuž si nedovedeme představit lepší a prozíravější alternativu, a to z hlediska uplynulých desetiletí, dneška i budoucnosti našeho státu i celé Evropy. Nemusíme mít příliš mnoho fantazie, a nemusíme mít ani příliš velké obavy, že se nám nepovede jakási "historická kdyby-konstrukce". Nelze přece předpokládat něco jiného než tento vývoj: Kdyby k odsunu nedošlo, pak by Evropa už mnoho posledních roků měla o jedno pěkně horké ohnisko neklidu navíc.

Pokrač. příští úterý

Poskytujeme našim čtenářům zvláštní nabídku celý měsíc únor na české knihy od 20-35% slevu.

Máme velký výběr importovaného zboží z Československa a jiných evropských zemí

křišťálové sklo, keramika, granátové šperky, panenky, kuchyňské potřeby, koření, byliny, cukrovinky, šátky na hlavu, pentle na kroje, kapesníky, české knihy, rekordy a kazety.

Trnka - Czech-English-English-Czech dictionary = \$7.95. Say it in Czech (English-Czech Phrase book) = \$3.50. Czech language program (Audiocassette with Lesson manual) = \$9.98.

Sušené hříbky imp. z Evropy, světlé, drobné, krájené: 1 lb \$26.50, 1/2 lb \$14.00, 1/4 lb \$7.50.

Velký výběr blahopřání v řeči české, slovenské, anglické, polské, německé a italské. Zboží je možno koupit na kredit karty VISA a MASTER CARD.

Přijďte, rádi Vás obsloužíme!

F. PANCNER, INC.

6514 W. Cermak Road, Berwyn, IL.

Tel.: (708) 484-3459

Zástupce Tuzexu

Obchodní hodiny: Denně od 9.30 ráno do 6.00 večer, v sobotu od 9.00 ráno do 6.00 večer, v neděli zavřeno.

Máme nové katalogy na knihy, rekordy, kazety, video a léčivé byliny. Vyžádejte si je.